

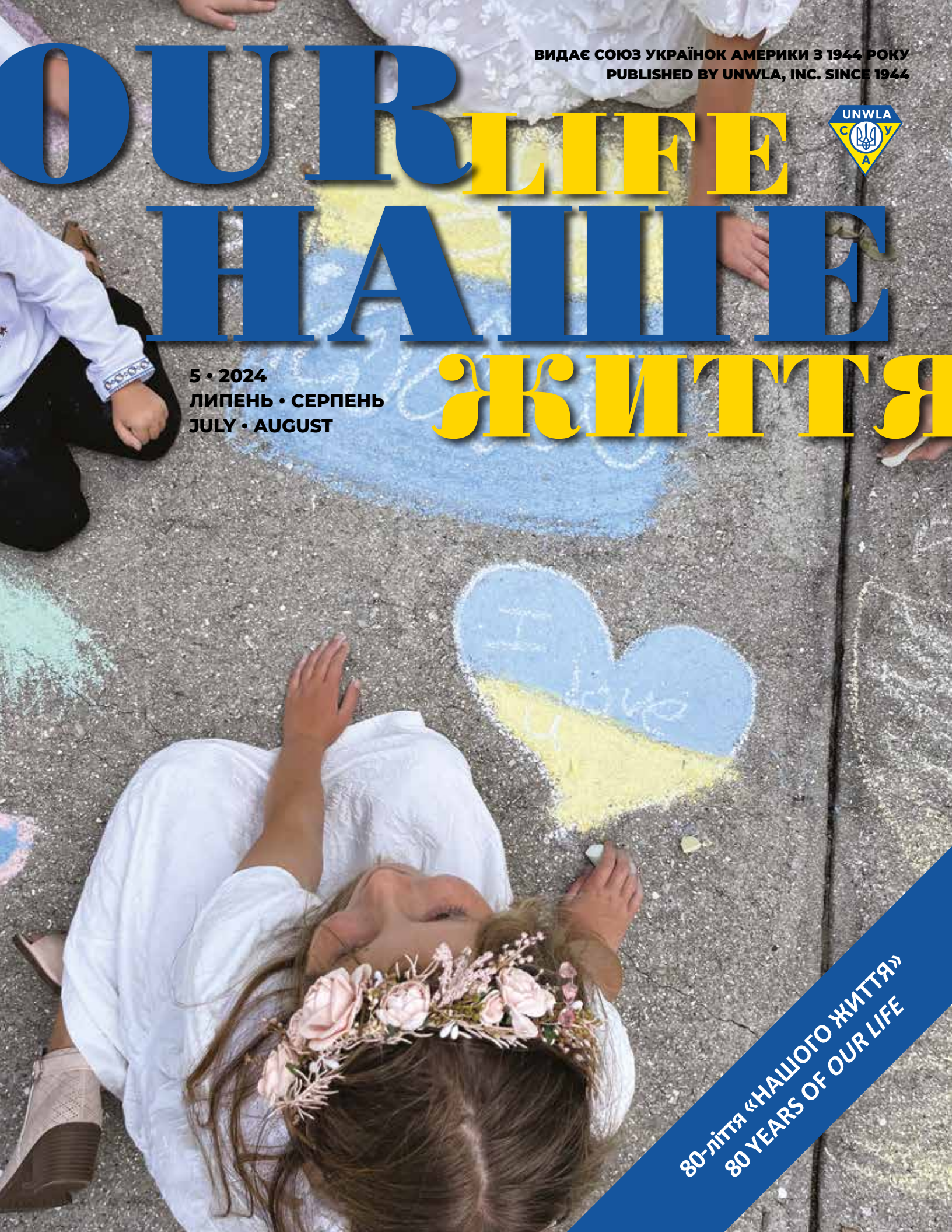
OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

5 • 2024
ЛИПЕНЬ • СЕРПЕНЬ
JULY • AUGUST

80-ліття «НАШОГО ЖИТТЯ»
80 YEARS OF OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Оріся Сорока,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Ока Нрусак, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Orysa Soroka,
Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярійні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2024
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com
Друк:
Johnson Press of America, Inc.
815-844-5161 | jpaPontiac.com

ISSN 0740-0225

\$5 Один примірник / Single copy
\$50 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$60 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

СУА • UNWLA

- 4 Welcome, Austin–San Antonio Branch 147! Nora Mason
6 Вітаємо Остін – Сан-Антоніо! Ласкаво просимо до нового відділу
СУА — 147-го. Надія Банчик
6 UNWLA Annual Report
7 The Unlimited Power of Ukrainian Women at War. Oksana Piaseckyj

«НАШЕ ЖИТТЯ» • OUR LIFE

- 8 Діалог з минулим. З архіву «Нашого життя», 1980-ті роки. Лариса Тополя

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 9 Будьмо! Віталій Чепинога
10 Celebrating the Life and Legacy of Sofia Yablonska
13 Софія Яблонська

ЗАХИЩАЄМО • ADVOCATE

- 14 Children Praying for Children: National Prayer Campaign for Ukrainian
Children. Anna Bereznyak
17 Branch 17 Holds Children Praying for Children Event. Hanya Maksymowich
18 Branch 56 Holds Prayer Service for Ukraine's Children. Patricia Zalisko
18 Branch 111's Prayer for Ukrainian Children. Valentyna Levytsky
19 Діти моляться за дітей. Марія Щерб'юк
32 St. Petersburg Children Take Part in "Return Ukraine's Children" Prayer.
Olya N. Czerkas

НАВЧАЄМО • EDUCATE

- 20 Bringing Ukrainian Books to the Library

РОЗВИВАЄМО • CULTIVATE

- 22 The Ukrainian Museum. Alexandra Exter: The Stage Is a World and Volia:
Ukrainian Modernism

ПІКЛУЄМОСЯ • CARE

- 24 Branch 135 Proudly Supports Hospitalers Paramedics. Myroslava Downey

ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНКИНЬ • BRANCH & MEMBER NEWS

- 26 Мистецтво об'єднує. Марія Тимошик
27 "Paint, Learn and Sip" Event Hosted by Branch 75. Irena Sawchyn Doll
28 Іванна Блажкевич — жінка незламного духу. Олена Немелівська
30 Branch 124 Holds Unique Pre-Summer Event. Olya N. Czerkas
31 Pysanka Workshop at Palm Beach Gardens Public Library. Nadia Kachalenko
33 Branch 17 Supports "Keep Ukraine Warm: Support Women Soldiers."
Hanya Maksymowich

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 34 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
35 СУА / UNWLA

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Казка про те, як кольори веселки кольорами українського прапора стали.
Із циклу «Казки та оповідки бабусі Лесі». Лариса Тополя

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Львівські палянички. Маріанна Душар

OUR HEALTH

- 39 Are You Counting Sheep? Dr. Ihor Magun

Наша обкладинка. 1 червня 2024 р. після закінчення акції «Діти моляться за Україну», організованої 56-м Відділом у Норт-Порті, штат Флорида, щоб продемонструвати свою любов і підтримку дітям України, діти, які брали участь у заході, створювали малюнки крейдою перед Українською католицькою церквою св. Марії. Читайте про цю подію на с. 18.

Our cover. Following the Branch 56 Children Praying for Children event in North Port, FL, on June 1, children created chalk drawings in front of St. Mary's Ukrainian Catholic Church to demonstrate their love and support for the children of Ukraine. See our story on page 18.

Photo: Bohdana Puzyk, Branch 56, North Port, FL

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Коли я готувалася до XXXIII Конвенції СУА, що відбудеться у вересні, то знайшла можливість детально проаналізувати наші досягнення з часу проведення останньої Конвенції у 2021 р. Які наші плани та мрії були на наступні три роки? Які кроки ми могли б зробити, щоб зміцнити організацію та водночас зростати?

Ми не усвідомлювали, що всі зіткнемося з викликом, подібного до якого не бачили поколіннями. І що так само як союзянки, які пережили Другу світову війну — ті, хто вижив, і ті, хто допомагав тим, хто вижив — ми не мали дорожньої карти, щоб орієнтуватися у викликах повномасштабної, геноцидної війни, що нині йде проти нашої Батьківщини України.

Як ми всі справилися? Ми справилися... разом.

На відміну від багатьох суто українських організацій у США, до складу СУА входять сотні жінок з відділів і вільні членкині, розкидані по всій країні. Ваші зусилля у поєднанні з загально організаційними ініціативами на національному рівні створюють припливну хвилю підтримки України та українців.

Я бачила це в більшості з 56 відділів, які відвідала у 2023/24 рр. А в деяких з них ентузіазм, креативність і розуміння сили громади настільки великі, що мені хотілося б виокремити їх, зберегти їх, щоб поділитися з кожною з вас. Ці візити надихали мене навіть тоді, коли через новини з України хотілося опустити руки. Розмови, що я веду з тими союзянками, які горять пристрастю покращувати життя інших, які розуміють силу СУА, додають мені наснаги кожного разу, коли вони відбуваються.

Я з нетерпінням очікую на відновлення енергії, коли ми зустрінемося особисто на Конвенції наступного місяця. Це буде наш час, аби разом усміхатися, плакати, вшанувати та відзначати. Це також буде час подумати про наше майбутнє та підготуватися до ще однієї знакової події, яку не мало жодне інше покоління союзянок; події, яку дуже незначна кількість організацій української діаспори коли-небудь переживатимуть: 100-річчя від дня заснування. Тепер це буде щось, щоб відсвяткувати.

In preparing for the XXXIII UNWLA Convention in September, I took the time to take an in-depth look back at what we have accomplished since the last Convention in 2021. What plans and dreams there may have been for the next three years. What steps we could take to strengthen the organization and grow at the same time.

Little did we realize then that we would all face a challenge the likes of which had not been seen for generations. And that, just like the Soyuzianky who lived through World War II — survivors and those who aided the survivors — we would have no roadmap to navigate the challenges of a full-scale, genocidal war being waged against our homeland, Ukraine.

How did we all manage? We managed ... together.

Unlike many exclusively Ukraine-focused organizations here in the U.S., the UNWLA is made up of hundreds of women in branches and individual members spread across the country. Your efforts, combined with organization-wide initiatives on the national level, create a tidal wave of support for Ukraine and Ukrainians.

I could see this in most of the 56 branches that I visited in 2023–2024. In some parts of the country the enthusiasm, creativity, and understanding of the power of community are so great that I wish we could distill this, save it in a bottle, and share it with each and every one of you. These visits lifted me up even when the news from Ukraine threatened to drag me down. The conversations I have with Soyuzianky who are on fire with a passion to enhance the lives of others, who understand the power of the UNWLA, renew me each time they occur.

I am looking forward to being re-energized when we meet in person at the Convention next month. This will be our time together: to laugh, to cry, to honor, and to commemorate. This will also be our time to think about our future and prepare for another milestone event that no other generation of Soyuzianky will have experienced — in fact, an event that very few Ukrainian diaspora organizations will ever experience: the 100th anniversary of our founding. Now that will be something to celebrate!

Welcome, Austin–San Antonio Branch 147!

Nora Mason, UNWLA Branches-at-Large Liaison

“We are writing to express our collective enthusiasm and commitment to establish a new branch of the UNWLA in the dynamic cities of Austin and San Antonio, Texas.”

With these words and this desire, thirteen women from the communities of Austin and San Antonio formally unified on May 18 to form Branch 147: Kate Voinova (President), Olenka Bravo, Natalya Gavryshko, Darya Ledesma, Stephanie Dowbusz, Oksana Hranovska, Luliia Orzhekhovska, Iryna Tymko, Liliia Solomicheva, Tania Kakovska, Zoryana Marynowitz, Ksenia Nikulina, and Diana Doroshenko.

“As passionate activists, deeply invested in our local communities, we recognize the invaluable impact the UNWLA has made globally for Ukrainian presentation, education, and social initiative.”

Thus began our weekend of celebrating social initiatives. On May 17, 2024, the newly created Branch 147 and its guests started the day by participating in a Vyshyvanka Run along a lovely path. The weather was warm, the turnout terrific. Our members were joined by their spouses and friends, running and pushing strollers, making it a family affair, with everyone wearing their vyshyvanky. Kate

Voinova brought to the run our newest addition, her four-month-old daughter Leia.

Everyone who completed the run (or walk) received a Vyshyvanka Run medal to commemorate their achievement and to have a sweet memory of a wonderful afternoon shared with friends.

“Inspired by our collective UNWLA mission, we are eager to align our efforts and vision and to contribute to its expansion in the great state of Texas.”

In the early morning of May 18, all the new branch members, along with their spouses, friends, and children of various ages, gathered in downtown Austin and proceeded, as one, to a rally in front of the state Capitol. We organize these rallies weekly to remind the citizens of Austin that we Ukrainians, wearing our national shirts, carrying our national flag, hold firm in the conviction that Ukraine will be free. Our rally reminds everyone of our hopes, dreams, and collective resolve for a free Ukraine.

People driving or passing by acknowledged us with a good cheer. Darya Ledesma, microphone in hand, spoke to passersby about Ukraine and the importance of supporting it and its position in the

Photo: Nora Mason

Vyshyvanka Run, Austin, TX, May 17, 2024.

free world. Her speech was inspiring not only to us, standing behind her, but also to people who know us and support us on a weekly basis.

“Our diverse team of activists is ready to dedicate time, resources, and expertise to contribute to the success of the UNWLA’s mission in Texas.”

With this statement, we formally opened our branch in the late afternoon of May 18. Branch president Kate Voinova began the event with a history of the UNWLA. The celebration, led by MC Olenka Bravo, included a pinning ceremony for all our new members. The group chose Kvitka Cisyk, a world-renowned Ukrainian American singer, as patron of the branch. The ceremony was followed by a concert that featured original Ukrainian music, written and performed by Alex Syedin; a reading by Albina Pozdnyakova of her original poetry; and, for posterity, many, many photos. We all wore our finest vyshyvanky and later enjoyed a wonderful buffet provided by our members.

“Our branch aims to strengthen and support local education initiatives for our future generation.”

On the morning of May 19, we continued our celebration by visiting a Ukrainian school established and run by UNWLA members from this new branch. With students’ ages ranging from 4 to 10, we were shown the classes, the books, and the children engaged in learning activities. We received a wonderful tour from school President Natalya Gavryshko, who answered questions about the school, the program, and what makes it a success. There are currently six classes, and the children are taught to read and write as well as Ukrainian history and literature. The school is managed by Natalya, Kate Voinova as VP, and Tania Kakovska as Secretary. In addition to our UNWLA members, spouses help out when needed. Listening to young children sing our national anthem inspires all of us not only to keep going, but to go forward for their future.

Welcome to all our new Soyuzianky! Welcome to our sisterhood!

Photo: Yevhen Altyn

Weekly rally at state Capitol in Austin, TX, May 18, 2024.

Photo: Yevhen Altyn

Pinning ceremony of new members (l-r): Natalya Gavryshko, Kate Voinova (branch president), Olenka Bravo (branch vice president), Pflugerville, TX, May 18, 2024.

Photo: Yevhen Altyn

The members of new UNWLA Branch 147. Seated (l-r): Oksana Hranovska, Ksenia Nikulina, Olenka Bravo, Darya Ledesma. Standing (l-r): Natalya Gavryshko, Diana Doroshenko, Iryna Tymko, Tania Kakovska, Kate Voinova, Liliia Solomicheva, Stephanie Dowbusz. Pflugerville, TX, May 18, 2024. Not present: Iuliia Orzhekhovska, Zoryana Marynowitz.

Вітаємо Остін - Сан-Антоніо! Ласкаво просимо до нового відділу СУА - 147-й

Надія Банчик, 107-й Відділ, Остін і Сан-Антоніо, Техас

«Ми пишемо, щоб висловити нашу колективну ініціативу та зобов'язання створити новий відділ СУА в містах, що розвиваються — Остін і Сан-Антоніо, Техас».

З цими словами та з таким бажанням тринадцять жінок із громад Остіна та Сан-Антоніо офіційно об'єдналися 18 травня, щоб створити новий відділ СУА — 147-й.

17 травня 2024 р. новостворений 147-й Відділ та його гості взяли участь у заході «Пробіг вишиванок». До наших членкинь приєдналися їхні чоловіки, друзі та діти, і кожен був у вишиванці. А Катя Воїнова взяла на забіг нову учасницю — свою 4-місячну доньку Лею.

Усі учасники пробігу (або ходи) отримали медаль «Пробіг вишиванок».

Вранці 18 травня всі нові членкині, а також їхні чоловіки, друзі та діти різного віку, зібралися в центрі Остіна перед будівлею Конгресу штату. Членкині в національних сорочках з національним прапором збираються тут щотижня, щоб нагадати мешканцям та гостям Остіна, що ми, українці, твердо тримаємося переконання, що Україна буде вільною.

Люди, які проходили або проїжджали повз нас, радісно вітали нас. Дар'я Ледесма розповідала перехожим про Україну та про її місце у вільному світі. Її виступ надихнув не лише нас, присутніх, а й людей, які знають нас і підтримують щотижня.

Надвечір того самого дня ми офіційно започаткували 147-й Відділ. Катя Воїнова, голова, відкрила церемонію для всіх наших гостей і членів та розповіла історію СУА. Святування, яке вела Оленка Браво, включало церемонію вручення значків СУА всім нашим новим членкиням, а це: Катя Воїнова, Оленка Браво, Наталя Гавришко, Дар'я Ледесма, Стефанія Довбуш, Оксана Грановська, Юлія Оржеховська, Ірина Тимко, Лілія Соломічева, Таня Каковська, Зоряна Маринович, Ксенія Нікуліна та Діана Дорошенко. Своєю покровителькою відділ обрав всесвітньовідому українську співачку, американку українського походження Квітку Цісік. Після церемонії відбувся концерт, де звучала українська музика, написана й виконана Алексом Седінім, а Альбіна Позднякова читала власні вірші. Усі ми були у своїх найкращих вишиванках. Наприкінці присутні насолоджувалися чудовим фуршетом, приготовленим нашими членкинями.

Вранці 19 травня ми відвідали українську школу, засновану та керовану членкинями СУА з новоствореного відділу. У її шести класах діти навчаються читання та письма, а також історії та літератури України. Школою керують Наталя Гавришко (директор), Катя Воїнова (завуч) і Таня Каковська (секретар). Державний гімн у виконанні маленьких дітей надихнув нас іти вперед заради їхнього майбутнього.

Вітаємо новий 147-й Відділ СУА з приєднанням до нашого сестринства!

The UNWLA's 2023 Annual Report, released in June of this year, is the culmination of a process that began right after December 2023. The foundation is laid by branch presidents, who submit their annual reports to Headquarters. This is a prime example of teamwork: for the Research and Data Management Committee to create a comprehensive picture of branch work throughout the year, it's crucial that everyone submits their reports accurately and on time.

After all the data is collected, parsed, and verified, the framework of the annual report is delivered to writers and designers. This is where it gets its final form, recalling the year's highlights for our membership. While some consider an annual report a donor-facing publication, the information about our notable projects makes our yearly report a snapshot of our development as an organization.

Consequently, the UNWLA Annual Report is not a promotional piece or a single initiative of the UNWLA Executive Board; it's the collective work of our entire organization, and every branch contributes to it through its annual reporting. We hope to feature more branch activities and accomplishments in future annual reports.

The Unlimited Power of Ukrainian Women at War

Oksana Piaseckyj, UNWLA National Culture Chair

Dr. Oksana Kis

Dr. Oksana Kis, well known as a feminist historian and anthropologist in Ukraine, recently spent several years in the U.S., giving lectures and teaching at the University of Richmond as a Cornerstones Visiting Chair in History. In Lviv she is a research fellow and head of the Department of Social Anthropology at the Institute of Ethnology, National Academy of Sciences of Ukraine. Her book *Survival as Victory: Ukrainian Women in the Gulag* is available on Amazon. Dr. Kis produced the first anthropological study of daily life in Soviet forced labor camps as experienced by Ukrainian women prisoners.

As UNWLA National Culture Chair, I wanted to give our Soyuzianky the opportunity to hear Dr. Kis's compelling insights into

today's women in Ukraine before she returned to her homeland. Dr. Kis gladly accepted the invitation to present a lecture to the UNWLA audience on a Zoom connection in May 2024 on a topic of great interest during this war, entitled "Militant Femininity: Ukrainian Women in Wartime."

Dr. Kis with her PowerPoint presentation illustrated the historical phases of Ukrainian women's role in political actions since the Maidan era. Relegated primarily to standard women's assistance roles as cooks and servers to the demonstrators on the Maidan, women soon started questioning their limited participation. To cross barriers, Ukrainian women had to overcome strongly ingrained male perceptions that women were too weak or incapable of handling more demanding jobs. To counter these prejudices, in the Maidan, women formed women's coalitions and squads, demanding to take up arms and join the National Police force. Undaunted by sexism, women enlisted from all walks of life in the armed forces, then ATO (Anti-Terrorist Operations). Soon they formed a Ukrainian Women's Veterans Movement.

To counter disrespectful posters of women in sol-

diers' barracks, the new women recruits pulled down those posters and put up posters that displayed women of power and beauty, sometimes in folk costumes or colorful *vinky* (wreaths). This was the incarnation of femininity as militant and formidable. Music videos with images of "supernatural" women soldiers actively involved with their male counterparts in various aspects of the war were popularized. The women, superheroes, now transported humanitarian aid, fought in the trenches, or volunteered in various capacities as needed. Ukrainian women created a different image of themselves, that of a "Zakhysnytsya" (defender) or "Berehynia" (protectress) of their large family, their homeland Ukraine. In the late 20th century, especially in Ukraine, Berehynia gained popularity as a goddess linked to protection, hearth, and motherhood. This association is tied to Ukrainian nationalism and a desire to connect with a matriarchal past.

In her most interesting lecture, Dr. Oksana Kis gave us invaluable insight into the phases of transformation of the Ukrainian woman that made it possible for her to live through the genocidal conditions of the present day.

Діалог з минулим

З архіву «Нашого життя», 1980-ті роки

Лариса Тополя, україномовний редактор

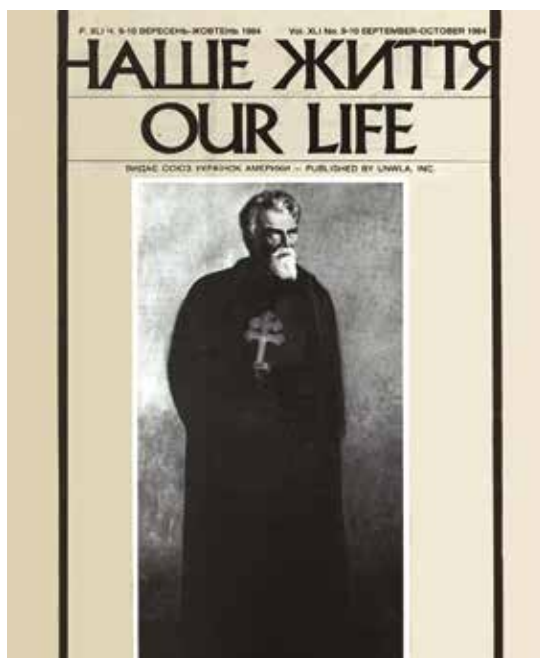
80 років тому наші попередники та засновники Союзу Українок Америки прийняли далекоглядне і принципово важливе рішення: започаткувати часопис «Наше життя». Завдання і мета його з роками зазнавала певних змін. Однак упродовж усього існування пріоритетно на його шпальтах друкують листи про діяльність наших невтомних союзниць, знаходять місце для вістей з рідної України та розповідають про її підтримку, розміщують матеріали про українську культуру й традиції.

У ювілейний рік у кожному нашому випуску знайдете короткий опис однієї або кількох статей про те, чим і як жили наші союзниці та про що писалося на сторінках журналу упродовж одного з десятиліть нашого існування. Цей допис базується на статтях «Біологічне та культурне самозбереження української спільноти на поселенні» (автор д-р Т. Самотулка), що надрукована у вересні-жовтні 1984 р., та «Між минулим і майбутнім» (автор У. Л.) з «Нашого життя» за січень 1983 р.

Напередодні святкування ювілеїв журналу «Наше життя» та СУА актуальними залишаються аналіз нашої праці у минулому та погляд у майбутнє. Важливо оцінити події, що відбулися, виокремити досягнення або втрати, а також сформулювати настанову на майбутнє. У дописі «Між минулим і майбутнім» авторка зауважує: «можемо запитати себе: чи ми як спільнота здали іспит

зрілості у минулому році?.. Чи наше особисте не заклопотало нас загального добра?». І пропонує на «минулих успіхах, а теж на минулих помилках чи й промахах виробімо думку: чого навчило нас минуле? Куди і як іти далі...?»

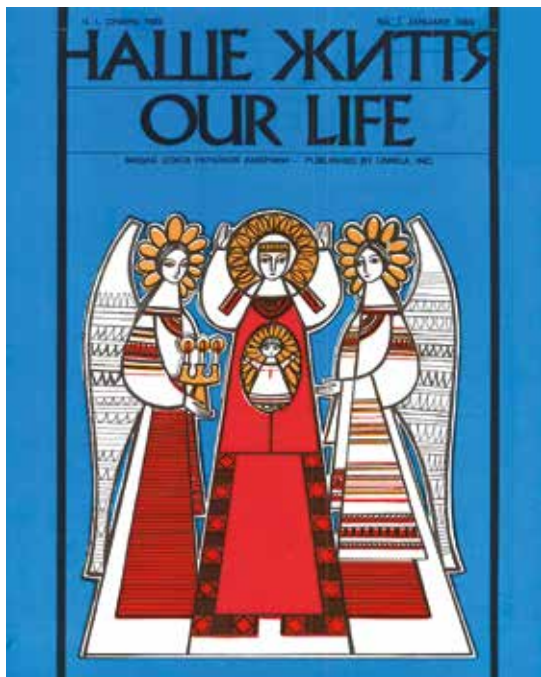
Справді, маємо чимало досягнень, якими організація може пишатися. Однак залишаються (а то й з'являються нові) і проблеми. Серед них і ті, на які вказує д-р Т. Самотулка, аналізуючи суспільні процеси. Переймаючись візією «майбутнього нашої обновленої спільноти на поселенні та могутньої України по розвалі московської імперії» та питаннями біологічного й культурного самозбереження, автор вважає, що «нам слід провести основні зміни в наших сприйняттях, мисленні й в системі захитаних вартостей», що «першою та основною потребою індивідів, родин і спільнот» є трансформація та зміни «деяких аспектів українського суспільного життя, щоб бути готовими до використання майбутніх світових подій у нашу користь». Серед суспільних патологій української спільноти, які стримують її здоровий розвиток, автор називає, зокрема, егоїзм та його характерну форму амбіціонерство. Також веде мову про асиміляцію (як процес інтеграції індивіда або групи в соціальне та культурне середовище, під час якого відбувається прийняття та адаптація до нових умов). Зокрема, вказує на те, що «асиміляція в Україні й на поселенні — це дві різні форми асиміляційного процесу. Коли обмосковлювання України має на меті знищити українську культуру, щоб створити

”один советський народ”, асиміляція на місцях поселення не проводиться під тиском державних адміністрацій».

Не обминає автор питання української мови та зауважує, що «на жаль, зараз багато родин іде по лінії найменшого опору, а організації дозволяють на ведення діяльності в їхніх частинах англійською мовою чи дискутують питання двомовності». І наводить прикрі для українців діаспори статистичні дані: лише 17 % українців говорять вдома українською мовою, натомість серед вірменів і португальців, що проживають в США, такий відсоток становить відповідно 48 % і 35 %. Також зауважує: «Коли мова про мішані подружжя українців, з 52 % перевищують знову вірмени — 73 % і португальці — 60 %». Власне, йдеться не стільки про біологічне самозбереження українців, але про культурне.

Зрозуміло, що людям, які народилися, вирости та найбільше перебувають в англійськомовному середовищі простіше спілкуватися англійською мовою. Але приємно те, що є чимало союзників і відділів, які свідомо намагаються втримати українську мову у своїх родині і в громаді (часто навіть за умови, що їм простіше вживати англійську). То ж бережімо і плекаймо нашу українську мову, бо тільки вона є містком для порозуміння українців усього світу!

Будьмо!

Віталій Чепинога, політик, блогер, колишній народний депутат України

Є в Україні таке ємке слово. Його радо й взято повторюють навіть іноземці за столом: «Bud’mo!». Хоч і не розуміють, бо воно не перекладається дослівно. Це як хромосома з ДНК.

Будьмо! Це про те, що ми є, були і будемо. Це про те, що нас не вбити.

Про те, що ми не скоримося ніколи й нікому. А радше загинемо, але не здамося.

Будьмо! Це воля, це Січ. Це вічний гул Дикого Степу!

Будьмо — це Україна. Це вишиванки, й хрущі над вишнею.

Це наші старі кладовища і давні могили. Це Голодомор і колективізація.

Це «Червона рута» і Стус, і Григорій Тютюнник. Тарас, Леся, Франко. Жадан і Іздрік, Драч, Павличко і Вінграновський. Це Василь Симоненко і Ліна Костенко. Василь Стефаник і Нечуй-Левицький. Це — Мазепа і Мотря. Богдан і Петлюра. Це — «Тіні забутих предків» і червона калина.

Будьмо — це мис Тарханкут і Карпати. Це острів Зміїний, Харків і Суми, Чернігів і Полтава, Херсон і Коктебель! Лузанівка і Пересипський міст...

Будьмо, це коли — ой, на горі, та й жінці жнуть! І десь там несе Галя воду. І хлопці розпрягають коней. І сорочку мати вишила мені червоними і чорними нитками... І коли під копитом камінь тріснув...

Будьмо — це донати і безпілотники. Будьмо — це окопні свічки і камуфляжні сітки.

Будьмо — це тюльпани й хризантеми на останній дорозі Воїна. Будьмо — це українські прапори над гробками.

Будьмо — це наші нерви й наші діти й собаки у «двох стінах» під час повітряних тривог, це — наші сльози, наша гідність, честь і гонор.

Будьмо — це лелеки навесні, що повертаються до свого гнізда, до свого дому. І F-16 з лелеками...

Будьмо — це вранці лугом, босими ногами. І зелені лини в ятері, що переливаються проти сонця. І мед, що зі щільників тече по ліктях... І дідова коса, що дзвенить від мантачки на світланку, ще до роси...

Будьмо — це бабині вареники з капустою й сиром. Будьмо — це знов зозулі голос чути в лісі, і білий сніг на зеленому листі.

Будьмо — це Ми, українці! Ми — будьмо! Будьмо! Будьмо навіки, брати й сестри!

Celebrating the Life and Legacy of Sofia Yablonska

Sofia Yablonska

Two years ago, Soyuzianka Sofika Zielyk (Branch 64, New York City), in her role as Cultural Officer of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO), launched a series of events produced by WFUWO and the Ukrainian Institute of America in New York to rediscover and celebrate the unique lives of influential Ukrainian women in the arts and sciences who contributed to the advancement of women's roles and betterment of society, yet were suspended by the broader historical narrative. The inaugural event celebrated the life of Ukrainian opera diva Solomea Krushelnytska (1872–1952) on the 150th anniversary of her birth. This year, the series honors the trailblazing life and legacy of Ukrainian writer, cultural commentator, photographer, cinematographer, mother and wife, and champion of the women's movement in the interwar years Sofia Yablonska.

The Ukrainian Institute hosted a multi-media exhibition, *Teura: An Intimate Portrait of Sofia Yablonska*, earlier this year, and was also the venue for a celebratory evening on May 30 that included presentations about Yablonska's vanguard life of world travel, writing and photography, readings from her published books, live performances reflecting her personal musical tastes, her sustained connection to Ukrainian cultural life in Western Ukraine and abroad, and her legacy and influence on future generations of Ukrainian women. Following the program, guests enjoyed light refreshments created to echo the cuisines of Yablonska's exotic travel destinations and those with which she entertained guests at home.

The information on the following pages is drawn from the exhibition and the celebratory evening.

All photos © Sofia Yablonska. Courtesy of Nathalie Oudin. All rights reserved.

Sofia Yablonska

I believe people are capable of going beyond the limits of their own "I." - SY

Sofia Yablonska was a writer, journalist, cinematographer, photographer, and the first Ukrainian woman to travel around the world and write about her journey. Sharing the modernist aspirations of her time for the new and unknown, inspired by the idea of movement as personal development, and simultaneously remaining true to the promise she made to herself in the turbulent 1920s to live so that no one could ever take her home away again, she chose travel as her way of life. Her status as member of a then stateless nation made her especially sensitive to national and social inequality among the communities she described. Unlike her contemporaries, she spoke with the voice of the "second sex" from the "second world," and her literary and documentary works, *The Charm of Morocco* (1932), *From the Land of Rice and Opium* (1936), and *Distant Horizons* (1939), still speak in a unique way not only about the quirks of non-European cultures, but also about the diversity and polyphony of Europe itself, not limited to its own center.

Sofia Yablonska took up the issue of the female gaze and female voice in literature and created a new behavioral model for women, encouraging them to

dream and act. She was aware of not only the limitations but also the opportunities that opened up for her as a woman, and she boldly used them to land in places inaccessible to male travelers. Describing a visit to a harem in Marrakesh or recounting confidential nighttime conversations between women on the flat roofs of Moroccan houses, she took care to capture the polyphony of testimonies that had been kept out of the cultural space for so long. As a young woman, Yablonska became friends with Olena Kysilevska, who corresponded with her for years and called her her daughter, recognizing their proximate life positions, readiness for action, and optimistic worldviews. Yablonska would later maintain relationships with the leading representatives of the women's movement in Galicia and publish her reportage in women's journals, particularly *Zhinocha Dolia* (Women's Fate) and *Nova Khata* (New Home).

Zoika, Ziutka, Jad, Virgule, Teura were the names she answered to in various corners of the world. And the more she opened up to the world, the more deeply she realized who she really was. Having studied neither anthropology nor literature, Sofia Yablonska invented a new type of narrative focused on the feelings and experiences of a subject: even if we cannot recreate the world around us objectively, we can still convey the singularity

of our encounter with it. Her writing changed from the adventurous-emotional to the critical-reflexive, from declarations of national identity to an awareness of cultural belonging. She addressed the question of beauty and the question of death, which define our understanding of human existence. Ultimately, these are cultural strata of such depth that they manifest not on a rational, but on an affective level: what is capable of fascinating and terrifying us, what moves or uplifts us?

By coming up against other cultures, Yablonska approached the very limits of language, approached what can be experienced but not described. It is no coincidence that her texts were accompanied by dozens of her own photographs, for which she risked her life more than once. Permeated by the euphoria for modern media, this was her attempt to confront her readers with reality, an immediate interpretative and even ethical choice: how to understand and how to accept what language has not yet learned to express. Moreover, photography gave her the opportunity to change the direction of the gaze: using the “hidden camera” technique, Yablonska was able to capture emotions on the faces of onlookers interested in photographs of European achievements and inventions, and thus change the relationship between object and subject. She managed to go beyond the “oriental trap,” egocentrism, and ethnocentrism. She was helped in this by her own atypical position — her awareness of herself as a European and representative of Western culture associated with a position of strength and power, and at the same time, as a Ukrainian, a representative of a subjugated and oppressed people.

Yablonska's move from Lviv to Paris, her travels in Morocco, and her prolonged stay in China were successive steps in her search for the “paradise islands” she invented in her childhood and for which

she journeyed around the world. She visited Port Said, Djibouti, Colombo, Saigon (today Ho Chi Minh City), Hue, Hanoi (where she lived for three years), Laos, Phnom Penh, Angkor, Bangkok, Penang, Singapore, Java, Perth, Sydney, Auckland, Lake Waikaremoana, Wellington, and the island of Rarotonga, but the goal of this trip was the Tahitian island of Bora Bora, where she spent a few months, fulfilling her childhood dream. Her journey was also a story of coming of age, up to this final realization: “In my travels from land to land I have nowhere found the paradise I hoped for. But I have sometimes, even from afar, caught a few glimmers of earthly happiness, which now mean so much more to me than the imagined paradises.”

The First World War made Yablonska a refugee, and the Second an exile with no hope of returning to her homeland. But no matter her life's circumstances, she chose her own path and built her own home, keeping three very important things: a Hut-sul doll she was given during a visit to Galicia, a copy of Shevchenko's *Kobzar*, and a small wooden bowl with the inscription “The house is happy with what it has.” Yablonska would return to her childhood in her memoirs, which she worked on until the final years of her life. It was a book about parenthood and inheritance, about devotion to one's calling and responsibility to others, about the imperfection of human nature and the power of love, about courage and fear, acceptance and understanding. This “Woman with a Movie Camera” will peer into her own image, appearing simultaneously as heroine and author on both sides of the lens, and will once again prove through her own example that knowledge of one's own “I” comes through knowing and understanding others, near and far.

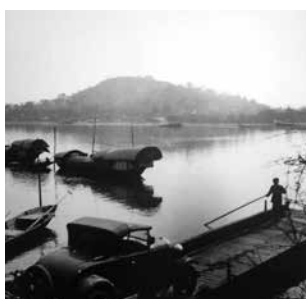
*Olena Haleta, PhD March 2024
(translated from Ukrainian by Ali Kinsella)*

Chronology

1907	Born May 15 in Hermaniv (today, Tarasivka), near Lviv, into the family of Greek Catholic priest Ivan Yablonsky.
1915	Family flees World War I, moving to Taganrog, Russia.
1921	Family returns to Galicia. Father Yablonsky assigned a parish in the village of Kozyova, Stryi District. Modesta Yablonska remains in Lviv with her five children — Myroslav, Yaroslav, Olha, Maria, and Sofia, affectionately called Zoika — where they are educated.
1922	Sofia takes entrance exam for the first year of the teacher's college, but doesn't remain long. Meets Olena Kysilevska, prominent leader of the women's movement in Galicia, who proves important in Sofia's later publishing efforts.
1927	Moves to Paris to study acting. Meets artists such as Christian Cagliari, Alain Grandbois, and Irene Champigny, and maintains close relations with Ukrainians, particularly Roman Turina, Stepan Levinsky, and the Vynnychenko family.
1929	Takes a three-month trip to Morocco, realizing a passion for travel and literature. Saves for a film camera with the help of family business, with the goal of shooting advertising footage in the French colonies.

- 1931** Sets out on her dream trip around the world. To support herself financially, contracts with the Yunan Fu Wholesale Company to shoot short documentary narratives
- While traveling through Asia, settles in China to work on still photography and film projects and submits short pieces to Ukrainian magazines *Dilo*, *Zhyttia i Znannia*, *Zhinocha Dolia*, *Nova Khata*, *Novi Shliakhy*. Some of them will be included in her next two books, *Z krayiny ryzhu ta opiyi* (From the Land of Rice and Opium) and *Daleki obriyi* (Distant Horizons).
- In addition to Olena Kysilevska, also befriends literary critic Mykhailo Rudnytskyi, Lidia Burachynska, Daria Vikonska, and others, with whom Sofia corresponds until 1939, prior to the Soviet occupation of Galicia.
- 1932** *Char Marokka* (The Charm of Morocco), Sofia's first book of travels, is published by Shevchenko Scientific Society (Lviv).
- 1934** Travels to Australia, Bali, Java, Malaysia, New Zealand, Siam (now Thailand), and Tahiti, where Queen Marao invites Sofia to adopt the Tahitian way and calls her *Teura*, or "red bird." Sofia befriends Matai, a local resident and main actor in F.W. Murnau's cult film, *Taboo* (1931), and French explorer Alain Gerbaud, first to circumnavigate the globe on a sailboat.
- In October, ends her round-the-world journey in New York.
- 1935** Marries Jean-Marie Oudin, a French diplomat. The couple lives in China and Vietnam for 11 years.
- 1936** *Z krayiny ryzhu ta opiyi* (From the Land of Rice and Opium) is published in Lviv.
- 1939** Sofia visits Galicia for the last time. With the popularity of her travel and magazine writings, she gives readings and visual presentations from her distant travels. *Daleki obriyi* (Distant Horizons) is published in Lviv.
- 1946** Oudin family returns to Europe, settling in Paris.
- 1950** Family moves to Noirmoutier, a tidal island in the Atlantic off the coast of France. Sofia takes up architecture, designing their house.
- 1955** Jean-Marie Oudin dies.
- In Noirmoutier, Sofia remains engaged in literature, organizing her own writings, translating them into French. She is assisted by Marta Kalytovska, whom Sofia met at the Shevchenko Society building in Sarcelles, outside of Paris. Begins to write her most important work, a memoir about her formative years and family relations, *Knyha pro batka. Z moho dytynstva* (Book About My Father: From My Childhood), published posthumously in 1977, in France, with the help of Yuriy Stefanyk and Marta Kalytovska.
- 1971** Dies on February 4 in a car accident while delivering her new short stories and essays, *Dvi vahy – dvi miry* (Two Weights – Two Measures), to her publisher in Paris.

Photos taken by Sofia Yablonska during her travels

СОФІЯ ЯБЛОНЬСКА

Вважаю, що людина може вийти поза межі свого «я»

Софія Яблонська – письменниця, публіцистка, кінооператорка, фотографиня і перша українська мандрівниця, яка здійснила навколосвітню подорож та описала її у своїх творах. Вона обрала мандрівку як спосіб життя, поділяючи модерністичні прагнення свого часу до нового й незнамого, надихаючись ідеєю руху як особистого розвитку, й водночас залишаючись вірною обіцянці, яку дала собі у буремних 1920-х: прожити життя так, аби ніхто більше не міг позбавити її дому. Її становище як представниці бездержавної у той час нації спричинило особливу чутливість до національної й соціальної нерівності у спільнотах, які вона описувала. На відміну від своїх сучасників, вона промовляла голосом «другої статі» з «другого світу», а її літературно-документальні твори «Чар Марока» (1932), «З країни рижу та опію» (1936) й «Далекі обрії» (1939) й досі у неповторний спосіб розповідають не тільки про особливості неєвропейських культур, а й про різноманіття й багатоголосся самої Європи, не обмеженої власним центром.

Софія Яблонська переймалася питанням жіночого погляду й жіночого голосу у літературі і створювала нову поведінкову модель для жінок, заохочувала мріяти і діяти. Вона усвідомлювала не тільки обмеження, а й можливості, які відкривалися перед нею як жінкою, і відважно з них користалася, потрапляючи у місця, недоступні для мандрівників-чоловіків. Описуючи відвідини гарему у Маракеші чи розповідаючи про довірливі нічні розмови між жінками на плоских покрівлях мароканських будинків, вона дбала про поліфонію свідчень, тривалий час витіснених із культурного простору. У юному віці Яблонська познайомилася з Оленою Кисілевською, яка протягом років провадила з нею листування й називала її дочкою, відзначаючи близькість їхніх життєвих позицій, готовність до дії та оптимістичне світосприйняття. Згодом Яблонська підтримувала стосунки з чільними представницями жіночого руху у Галичині і друкувала свої репортажі у жіночих часописах, зокрема, в «Жіночій Долі» і «Новій Хаті».

Зоїка, Зютка, Jad, Virgule, Теура – такими іменами зверталися до неї у різних куточках світу. І чим більше вона відкривалася світові, тим глибше усвідомлювала, ким є насправді. Не маючи фахової антропологічної чи літературної освіти, Софія Яблонська створювала новий тип розповіді, зосереджений на почуттях і переживаннях суб'єкта: якщо ми не можемо об'єктивно відтворити світ навколо нас, то можемо передати неповторність нашої зустрічі з ним. Її письмо змінювалося від авантюрно-емоційного до критично-рефлексивного, від декларування національної ідентичності до усвідомлення культурної приналежності. Вона зверталася до питання краси і питання смерті, які визначають розуміння людського існування. Зрештою, це культурні пласти такої глибини, що проявляються не на раціональному, а на афективному рівні: що здатне нас захоплювати і жахати, що нас зворушує чи підносить?

Досвідчуючи інші культури, Яблонська підходила до самого краю мови – до того, що можна пережити, але не можна описати. Тож не випадково її тексти супроводили десятки власних фотографій, заради яких вона не раз ризикувала життям. Перейнята модерною медійною ейфорією, вона намагалася у такий спосіб поставити своїх читачів перед обличчям реальності, перед безпосереднім інтерпретаційним, ба навіть етичним вибором – як розуміти і як приймати те, що мова ще не навчилася висловлювати. Що більше, фотографія дала їй можливість змінювати напрямок погляду: завдяки прийомові «прихованої камери» Яблонська фіксувала емоції на обличчях споглядачів, зацікавлених фотографіями європейських досягнень та винаходів, і змінювала у такий спосіб стосунки об'єкта й суб'єкта. Так їй вдалося вийти за рамки «орієнтальної пастки», егоцентризму та етноцентризму. У цьому їй

Продовження с. 32

Children Praying for Children: National Prayer Campaign for Ukrainian Children

Marta Fedoriw speaking at the Children Praying for Children event at Ukraine House in Washington, DC, on June 1.

Flyer for the Washington, DC, event.

Ambassador of Ukraine to the U.S. Oksana Markarova; Irena Chalupa, President of UNWLA Branch 78, Washington, DC; and Marta Fedoriw, chair of the UNWLA's initiative Return Ukraine's Children, with speakers and religious leaders attending the Children Praying for Children event in Washington, DC.

Anna Bereznyak, UNWLA Communications Coordinator

On June 1, numerous UNWLA branches and partners nationwide organized prayer events to bring communities together for Ukrainian children suffering because of the unjust Russian war in Ukraine. The events took place in Washington, DC, and in various cities in California, Connecticut, Florida, Illinois, New Jersey, New York, Pennsylvania, and Texas.

"By holding the Children Praying for Children services, we created a sacred space for children to come together in prayer, solidarity, and compassionate action for their peers who are affected by the tragic circumstances of the Russian war on Ukraine," says Marta Fedoriw, chair of the UNWLA's initiative Return Ukraine's Children. "The prayer events organized by UNWLA branches and our partners not only honored the children of Ukraine and their resilience, but also served as a beacon of hope and solidarity for the Ukrainian diaspora in the U.S. and the global community."

In Washington, DC, the UNWLA, in cooperation with the Embassy of Ukraine, organized an ecumenical prayer event at Ukraine House.

The prayer was led by leaders of the congregations represented in Ukraine and the U.S.: His Eminence Metropolitan Antony – Ukrainian Orthodox Church of the USA; Rev. Roman Kapran, President of the Ukrainian Baptist Convention of the USA; Rev. Robert Hitchens, Rev. Marko Morozovych, Rev. Andriy Chornopysky, Rev. Oleksandr Dumenko – Ukrainian Greek Catholic Churches; and Rabbi Hyim Shafner of Keshet Israel: The Georgetown Synagogue, who addressed the gathering via video message.

The children of the Ukrainian school in DC joined the event with the song "When the Child Is Praying."

Distinguished speakers Christopher Anderson, Director of European and Eurasian Affairs at the Department of State; Christian Levesque, Director of the War Crimes Accountability Team (WarCAT) and Lead Prosecutor for Ukraine at the Department of Justice; and Congresswoman Susan Wild delivered remarks during the event.

Irena Chalupa, President of UNWLA Branch 78, Washington, DC, wrote a prayer for Ukrainian children that was proclaimed during the event (see sidebar).

Her Excellency Ambassador Oksana Markarova said, "We all are praying and working hard to make sure that the world didn't forget about Ukrainian children. We still do not know the fate of many of our children, particularly those who have been abducted. We have registered 20,000 cases of children being abducted by Russia. But we all know that Russia itself boasts of having 'saved' over 600,000 Ukrainian children, with or without their families."

According to official sources, **the known number of children killed as of April 2024 is well over 500, with 1,292 children injured and some 20,000 children forcibly deported to Russia. An estimated 2 million children fled Ukraine after the invasion in 2022 to find shelter in other countries, and 2.5 million have been internally displaced from their homes in Ukraine.** In addition, more than 3,790 schools have been damaged or destroyed since the start of the 2022 full-scale invasion, severely impacting the consistency and quality of education opportunities for millions. These scars are devastating for Ukraine's children and will leave an enduring impact.

We are grateful to all the members of the Ukrainian American community who lifted Ukrainian children in their prayers and keep advocating for the safe return of all Ukrainian children to their homes and families.

Students from the Ukrainian school in Washington, DC, with Ambassador Oksana Markarova and guests.

Branch 118, Houston, TX.

CYM, Branch 57, Bound Brook, NJ.

Branch 147, Austin–San Antonio, TX: prayer during a rally in Austin, TX.

Branch 91, Bethlehem-Allentown, PA: Marta Fedoriw, Congresswoman Susan Wild, and children from the local Ukrainian community.

At the Cathedral of St. Nicholas in Chicago, a prayer and the Service of God with the participation of the school of Ukrainian history named after Vasily Stus.

Branch 139, Stamford, CT.

Irena's Prayer for Children

Dear God,
Let our prayer be a ray of light and salvation for Ukrainian children killed by Russian guns and missiles.

Let our prayer bring sunshine and hope for all the children kidnapped by Russia and forced to live with strangers and have their identity erased.

Let our prayer bring warmth and grace to all the children who have lost their parents, their brothers and sisters, their homes, and seen their world destroyed.

Let our prayer bring friendship and love to the children forced to leave their country and make new lives in foreign places, so they know that we, their brothers and sisters in the United States, stand with them, love them, and support them with all our hearts and souls.

God, please calm and comfort all of Ukraine's children affected by this war. Help their parents to protect their families. We pray to you today, to be with the children, understand their pain, protect them so they will not be hurt, especially at sundown, when their terror-filled skies turn even scarier and darker. Help them find sleep through the dark night hours. May they know you are there. Help them find a safe place where they are not afraid.

Dear God, defend the weak and the fatherless; uphold the cause of the poor and the oppressed. Rescue the weak and the needy; deliver them from the hand of the wicked.

So many kids must be so scared right now. Take away their fear and bring peace to their hearts. Let them know that You watch over them day and night. When they sleep and when they are awake.

Lord, please protect the vulnerable children of Ukraine, protect their families, and restore them to their homes and cities so that they do not feel abandoned and forgotten. Instill in them the belief that they will be safely returned to their families, home and country. End this war Dear God, and bring justice to those who have suffered so greatly because of this deadly invasion. We just want to have peace, so kids can play and go to school and be happy with their families. Please God, change the hearts of those who cause suffering, and bring an end to this violence.

*Irena Chalupa, President,
Branch 78, Washington, DC*

Branch 17 Holds Children Praying for Children Event

Hanya Maksymowich, Secretary, Branch 17, Miami, FL

Photo: Hanya Maksymowich
Children making cards to send to orphans in Ukraine.

Photo: Anna Szczupak
Rev. Andriy Romankiv, pastor of Assumption BVM Church in Miami, leading children in prayer at the altar. Foreground: Mila Wenglowkyj and her grandfather, Deacon Paul Galadza.

On Sunday, June 9, Branch 17 in Miami, FL, created a sacred space for children to come together in prayer, solidarity, and compassion for children just like them in Ukraine who are affected so deeply by the ongoing war.

Spearheaded by branch president Patricia Krysa, our event to support the UNWLA's Return Ukraine's Children initiative involved working with a decades-long partner, the Assumption of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Miami, with the church and hall serving as the location for the day's prayer services and children's activities.

The pastor, Rev. Andriy Romankiv, included special prayers within the Liturgy, and at the conclusion gathered the children present and welcomed them to step through the iconostas doors and pray with him at the altar as the rest of the congregation prayed from the pews and choir loft. It was a lovely, spiritual, uplifting sight to see so many of them, holding candles and standing together, sending their prayers to children in Ukraine.

Afterwards, snacks were served by branch members in the church hall, and the children took turns drawing inspirational pictures and writing short letters that were delivered to an orphanage in Ukraine this summer. They pinned blue-and-yellow ribbons to a large map of Ukraine created by branch member Karyn Maksymowich. They decorated (and promptly ate) sugar cookies with icing and blue-and-yellow sprinkles, as parish member Oleksandr Veshtebey played Ukrainian children's songs in the background.

It was a typically hot south Florida June day, but that didn't stop the children from eventually heading outside to blow bubbles as Ms. Krysa read a special prayer. At the conclusion of the prayer, she told the children it was our hope their combined prayers would float up to heaven with the bubbles that danced away with the breeze.

Then the children drew dozens of Ukrainian flags, tryzub, and flowers with sidewalk chalk, all the while sending thoughts of hope and happiness to their counterparts across the ocean from Lviv to Kyiv to Kharkiv to Odesa.

Mini ice-cream cones awaited them when they returned indoors, and little by little, families said their typical Ukrainian good-byes. It was a beautiful, positive event that left everyone with a feeling of warmth, hope, and accomplishment.

Photo: Hanya Maksymowich
Children blowing bubbles in the church courtyard.

Branch 56 Holds Prayer Service for Ukraine's Children

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Photo: Bohdana Puzyk

Branch 56 in North Port, FL, organized a prayer service on June 1 for the children of Ukraine, coinciding with the UNWLA's Children Praying for Children event and International Children's Day. Our goal was to focus the attention of the U.S. on the victimization of tens of thousands of Ukrainian children who have been murdered, tortured, raped, and kidnapped by invading Russian forces.

Ukraine is still attempting to calculate the exact number of Ukrainian children who have been kidnapped. In March 2023, the International Criminal Court at The Hague issued an arrest warrant for Vladimir Putin and Maria Lvova-Belova, Russia's Commissioner for Children's Rights, for the war crime of unlawful deportation and transfer of Ukraine's children during the war. This represented the first such warrant against a leader of a member of the United Nations Security Council. It also obligates all 124 member nations of the ICC to detain and transfer Putin and Lvova-Belova should they venture into their territories.

Under the supervision of branch president Inia Tunstall and chairperson Ivanka Olesnycky, a committee of Branch 56 members organized the local Children Praying for Children event at North Port's St. Mary's Ukrainian Catholic Church, enlisting Pastor Dmytro Kasylan to officiate the service and include local clergy and congregants.

A tour of St. Mary's was offered before the service for those who attended and for members of the press. Father Dmytro invited clergy from the North Port area to join in the multi-denominational service. Svitank, the newly organized children's choir led by Maestro Oleh Mayowsky, sang four songs in church. At the conclusion of the service, participating children – local children from various denominations – created chalk drawings in front of St. Mary's to demonstrate their support for the children of Ukraine and its citizens. They were filmed by an overhead drone operated by Father Dmytro.

The children were also invited to create cards in St. Mary's Church Hall, which were later mailed to children in Ukraine by Branch 56.

Photo: Bohdana Puzyk

Branch 111's Prayer for Ukrainian Children

Valentyna Levytsky, Branch 111, Los Angeles, CA

International Children's Day, celebrated annually on June 1, serves as a reminder of the importance of children's rights and the need to protect them. The Russian-Ukrainian war has had a devastating impact on children, with hundreds killed and thousands injured, many critically. Reports of hundreds of thousands of Ukrainian children deported to Russia are particularly alarming; there is no certainty that these children will

Photo: Valentyna Levytsky

Young and adult parishioners pray for Ukrainian children at the Nativity of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Los Angeles.

ever be able to return home. Under international law, such actions aimed at destroying a part or whole of a national group through its children are considered genocide.

On June 1-2, Branch 111 participated in the UNWLA's Children Praying for Children initiative. In various churches of different denominations, special prayers were offered for the health and safety of the children of Ukraine. God bless and save our children!

Діти моляться за дітей

Марія Щерб'юк, пресова референтка 101-го Відділу, Чикаго, штат Іллінойс

Діти Америки молилися за дітей України. З благословення Владика Венедикта єпархії святого Миколая в Чикаго та з ініціативи США 2 червня 2024 р. після кожної Божественної Літургії в Соборі святих Володимира і Ольги, в катедральному Соборі св. о. Миколая, в цілоденній школі св. о. Миколая була коротка молитва за дітей України. Отець парох Олег Кривокульський біля тетрапода провів з дітьми різного віку молитву «Отче наш» і «Богородице Діво». Із запаленими свічками, хвилюючись і з великою посвятою діти молилися до нашого Всесильного Господа Ісусу Христу. Адже Господь вислуховує молитву кожного, але найкраще — молитву дітей.

Нині Україна страждає від російського вторгнення, що торкнулося не тільки військових, але й цивільних, і найперше — дітей. З боєм у серці та з великою жертвенністю ми повинні долучатися до всіх збірок, які організують в наших парафіях на підтримку наших воїнів-захисників України, і робити це всіляко, як можемо: молитвою чи своїми датками. Адже знищено чимало міст і сіл: зруйновані житлові будинки та школи, лікарні та енергетичні мережі. Та найстрашніше, що калічать і вбивають українських дітей. Так, станом на 18 квітня 2024 р. росіяни вбили 543, поранили 1292, а вивезли насильно до росії 19 546 дітей. Від початку війни з України виїхало понад 2 млн дітей, а 2,5 млн українців вимушено покинули свої домівки та переселилися в інші регіони України. Також офіційно зареєстровано 15 випадків сексуального насильства над дітьми (відомості з Children of War Portal 2024). Росіяни дітей гвалтують, викрадають, залишають сиротами, заганяють у бомбосховища, порушують їхній спокій і перешкоджають навчанню. Наслідки цієї кровавої війни, жорстокого руйнування України спричиняють неспокій і тривогу серед українських дітей.

То ж молимося за дітей України. Молимося за захисників України. Не забуваймо про молитву, на яку завжди наголошують наші отці. Адже, як говорить народна мудрість, молитва залізо ломить.

Продовження на с. 32

Bringing Ukrainian Books to the Library

At the start of Russia's full-scale war on Ukraine, Rutgers University Libraries' "Books We Read" explored the books available about Ukraine at Rutgers and featured poets and poems from Ukraine. The publication followed the efforts of Ukrainian colleagues to preserve Ukrainian culture and to provide the American public with a glimpse into Ukrainian culture. In the fall of 2023, the UNWLA organized several events at Rutgers to advocate and educate the public about Ukraine: a Holodomor exhibit; a screening of the film *Mr. Jones*, the story of journalist Gareth Jones's struggles to report on the Holodomor; and a talk by Victor Rud that commemorated the 90th anniversary of the genocide.

"Books We Read" continues to collaborate with the UNWLA and to promote our resources. Rutgers librarian Judit Hajnal Ward, PhD, recently interviewed Anna Petelina, Culture and Education chair at Branch 143 in Jersey City, about the UNWLA's Bring Ukrainian Books to the Library initiative. Christina Pikhmanets, NJ Regional Education Chair and member of Branch 137, Clifton, NJ, contributed to some responses.

Anna Petelina

Books We Read: *Tell us what inspired your initiative, Bring Ukrainian Books to the Library.*

UNWLA: The initiative to compile bibliographies of Ukrainian books started when we noticed a growing interest among people on Facebook for book recommendations related to Ukraine. The UNWLA aims to increase the visibility of Ukrainian literature in the English-speaking world, addressing misconceptions caused by Russia's century-long suppression of the Ukrainian language, history, culture, and people, which made many Americans unaware of the availability and significance of Ukrainian literature. Through curated reading lists and bibliographies, the project strives to introduce American readers to the richness of Ukrainian literary talent.

For instance, consider the astonishing cultural period known as the "Executed Renaissance" of the 1920s to early 1930s, dur-

ing which gifted representatives of the Ukrainian creative and artistic elite were brutally executed under Stalin's regime because they helped to revive Ukrainian culture. Authors such as Mykola Khvylovyi (Ukrainian modernist), Mykola Zerov (Ukrainian poet), Valerian Pidmohylnyi (Ukrainian urban novelist), Mykhail Semenko (a promoter of Ukrainian futurism), Veronika Chernyakhivska (Ukrainian poet and translator), Bohdan Ihor Antonych (Ukrainian avant-garde poet), Maik Yohansen (Ukrainian poet and the author of the first Ukrainian bestseller), and others whose contributions to the development of authentic Ukrainian culture and traditions have been forcefully marginalized deserve greater recognition globally.

Furthermore, contemporary figures like Victoria Amelina, a Ukrainian writer mortally wounded by Russian shelling in June 2023, underscore the ongoing challenges faced by Ukrainian authors. Amelina helped find the diary of the Ukrainian writer Volodymyr Vakulenko-K., who was shot by the Russian occupying forces in 2022 and buried his diary in his garden. In her foreword to Volodymyr's now-published diary, she recalls the moment of looking for the diary and fearing that she is "inside the new Executed Renaissance." Ukrainian artists and writers form a particularly powerful cultural movement, serving as symbols of resilience within their cultural landscape; that's why they are being exterminated, as are their works.

Our initiative not only empowers English-speaking audiences to explore Ukrainian culture and history but also challenges the dominant narrative maintaining the myth of "great Russia" at Ukraine's expense.

BWR: *What is the main goal of these reading lists?*

UNWLA: The goal is to provide English-speaking readers with a nuanced understanding of Ukrainian culture. Through our book collections, readers can explore a wide range of Ukrainian stories and perspectives. By introducing these curated collections to public libraries, our goal is to enhance readers' awareness and understanding of Ukraine's abundant and versatile cultural heritage, traditions, and mentality.

Additionally, by promoting Ukrainian books in educational programs, we aim to cultivate broader knowledge and comprehension of Ukrainian culture and history among future generations, offering valuable insights into Ukraine's history, identity, and ongoing challenges.

BWR: *What do you think you have achieved so far?*

UNWLA: We have partnered with the Secaucus Library in New Jersey to procure Ukrainian books from the U.S.-based Ukrainian bookstore

ReadUA. This collaboration aims to create dedicated Ukrainian bookshelves within the library, serving the local Ukrainian community. We have also arranged for the library to procure Ukrainian titles translated into English.

Efforts have been extended to engage with three other libraries in New Jersey: the JFK Library in Piscataway, Edison Main Library, and Old Bridge Library. These libraries have agreed to display informational sheets highlighting contemporary Ukrainian literature, providing individuals with the opportunity to explore diverse Ukrainian voices. We have also reached out to the New Jersey State Library, sharing our bibliographies for wider dissemination. Collaboration with the Youth Services Specialist has been fruitful, and curated resources will be shared with youth services library staff across the state.

BWR: *What are some areas where you would like to improve to reach broader audiences?*

UNWLA: We need help with PR and communication to reach broader audiences effectively. While platforms like the NJ State Library are valuable, each library's community is unique, making it challenging to reach everyone through centralized channels. Collaborating with local media and organizing literary and cultural events can increase visibility and engage Americans with Ukrainian literature.

BWR: *As authors of various reading guides and book reviews, we are always asked whether we have read all the books we recommend. How do you select the books to be added?*

UNWLA: We ensure a diverse and meaningful range of books by examining popular titles, high reviews, and recommendations from sources like the Ukrainian Book Institute catalogs. We research to identify books that match our readers' interests, covering genres such as non-fiction, children's literature, poetry, and more. We prioritize works on

contemporary themes like ancient Ukrainian feminist traditions and gender equality, as well as historical texts.

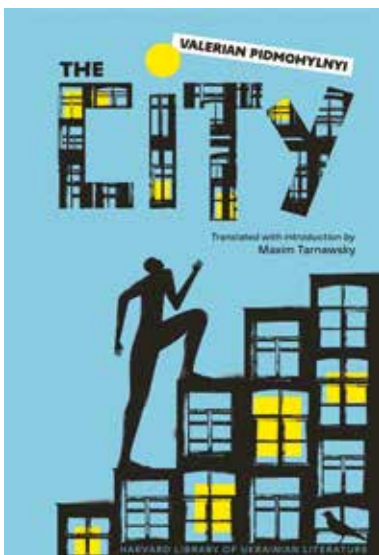
Our selection reflects the ongoing Russian-Ukrainian war and Ukraine's historical struggles, offering insights into our country's complex narrative. These books highlight Russia's suppression of Ukrainian language and culture, challenge stereotypes about Ukraine, and provide a deeper understanding of Ukrainian identity.

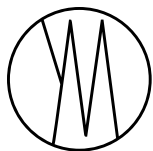
BWR: *As volunteers, you must be spending countless hours selecting and reading books, sending out news, reaching out to librarians and their patrons. Those of us passionate about a cause are often asked the question, What's in it for you? How would you answer the question, or how would you explain your perspective as a Ukrainian American to those who are looking for something meaningful to do in their lives?*

UNWLA: For me, it's about making a tangible difference in promoting Ukrainian literature and culture. I feel a strong sense of pride and responsibility to ensure that Ukrainian voices are heard. Every recommended book and library connection challenges misconceptions and enhances Ukrainian literature's visibility in the English-speaking world. It's deeply rewarding to see the impact of our efforts, from individuals discovering Ukrainian literature to growing community support. I would consider it a personal achievement if I can help more Americans understand why Ukrainian readers shouldn't be made to settle for Russian literature.

BWR: *What kind of relationship does the UNWLA have with librarians in Ukraine? How can you support their work?*

Continues on page 35

THE UKRAINIAN MUSEUM 222 E 6 NYC

Alexandra Exter: The Stage Is a World and Volia: Ukrainian Modernism

September 27, 2024 – January 19, 2025

Alexandra Exter. *Circus (Cirque)* from *Alexandra Exter: Décors de Théâtre, 1930. Pochoir*. Collection of the McNay Art Museum, Gift of The Tobin Endowment, TL2001.70.5.

Alexandra Exter. *Costume design for a male dancer in Romeo and Juliet*, ca. 1921. Gouache and metallic paint on paper. Collection of the McNay Art Museum, Gift of The Tobin Theatre Arts Fund, TL2008.8.

This fall, as part of its decolonization program, the Ukrainian Museum will proudly present *Alexandra Exter: The Stage Is a World* and *Volia: Ukrainian Modernism*.

The landmark *Alexandra Exter* exhibition, the first solo showcase of Exter's work in North America, will feature 35 paintings and works on paper, offering a comprehensive exploration of Exter's pioneering career from 1913 to 1934 and highlighting her early abstractions and avant-garde theater contributions. A collaboration with Ukrainian and U.S. museums and international collectors, the exhibition will delve into Exter's influential contributions to theater and cinema, presenting both rare and iconic pieces.

Dubbed the "avant-garde Amazon," Exter was a fixture in European artistic circles, traversing Kyiv, Odesa, Paris, and Venice. Her work spanned painting, the graphic arts, book design, fashion, theater, and cinema, and evolved through movements like cubism, constructivism, and art deco.

In Paris, Exter immersed herself in the burgeoning art scene, befriending luminaries like Pablo Picasso and Fernand Léger while embracing Cubism infused with vibrant color. Exter also became a conduit for the transmission of new artistic currents back to Kyiv, where she settled permanently in 1914. Her apartment and studio emerged as epicenters of avant-garde activity, shaping the trajectory of Ukrainian art history. Moreover, by infusing her work with a vibrant palette and rhythmic compositions inspired by Ukrainian folk art, Exter played a pivotal role in fostering appreciation for this tradition among her European peers.

Despite periods of obscurity, Exter's legacy endured, regaining attention with a 1972 posthumous exhibition in Paris. Yet, her rightful place in abstract painting history and her Ukrainian identity remain underrecognized. *Alexandra Exter: The Stage Is a World* aims to restore Exter's rightful Ukrainian context, reclaim her identity, and underscore her significance as an artist and as a symbol of Ukrainian cultural heritage. The exhibition will open

Alexandra Exter. Masked Figures by the Banks of a Venetian Canal, ca. 1927–1929.
Oil on canvas, 90.5 x 131 cm (35.75 x 51.5 in.).

during the United Nations General Assembly in New York City, with Ukrainian President Volodymyr Zelensky and First Lady Olena Zelenska expected to attend.

Concurrently with *Alexandra Exter*, the Museum will present *Volia: Ukrainian Modernism*, an exhibition that positions prominent artists of the early 20th century in the Ukrainian spotlight. The works of Alexander Archipenko, David Burliuk, Alexander Bogomazov, Maria Siniakova, Vasily Ermilov, Alexis

Gritchenko, and others will be shown in the context of Ukrainian art and culture's development, innovations, and traditions, which for decades were suppressed and appropriated by Russian imperialism. *Volia* in Ukrainian translates to *freedom* and also denotes willpower and a longing for freedom. This concept encapsulated the avant-garde movements in Ukraine, which are breaking free from Russian narratives and falsehoods more than ever before.

www.theukrainianmuseum.org

Alexander Bogomazov. Portrait of Wife, 1912–1914. Oil on cardboard, 23 x 31 cm (10.5 x 13.1 in.) (ABA).

Vladimir Baranoff-Rossine. Green Apocalypses, 1912. Oil on canvas, 130 x 162 cm (51 x 63.7 in.) (ABA).

Branch 135 Proudly Supports Hospitallers Paramedics

Myroslava Downey, Branch 135, Hazlet, NJ

Hospitallers motto: For Each and Every Life (Заради Кожного Життя)

On July 5 the Hospitallers battalion of front-line Ukrainian paramedics celebrated its 10-year anniversary. The organization was born out of adversity, thanks to the vision of its founder and leader, Yana Zinkevych. This young woman, then barely out of high school, recalled the time in 2014 at the beginning of Russian aggression when she and the group were trapped in a basement in the village of Pisky due to very heavy shelling. The chaplain who accompanied them shared a story about the knights, Hospitallers, who chose to save the lives of wounded soldiers as their honorary mission. Yana swore then that if she came out of that basement alive, she would establish such an organization and name it Hospitallers. She survived, and her Hospitallers organization is now the largest Ukrainian medical volunteer battalion and a combat medic unit analogous to no other in the world.

During the past ten war years, the medical battalion has:

- Saved over 23,000 wounded, providing first aid under enemy fire and evacuating soldiers from battle lines.
- Trained over 5,000 volunteers in a variety of international medical protocols.
- Supported humanitarian missions in the de-occupied territories.
- Started the veterinary project "Hospitails."

Hospitallers volunteer paramedic Taras Popadiuk and the Avstriyka evacuation bus.

UNWLA Branch 135 is extremely proud to support Hospitallers in its mission to fight "for each life" of the Ukrainian defenders in the brutal war against Russia. Our involvement with Hospitallers was initiated by Lucia Dzoba, a founding member, former president, and current treasurer of our branch. An extremely caring and dedicated person, Lucia engaged others to raise funds to purchase items that were critically needed by the medical volunteers, who became overwhelmed after the full-scale invasion of February 2022. She explained: "We all knew about Hospitallers since 2014, especially the legendary Yana Zinkevych; however, after the full-scale invasion, we wanted to see if we could somehow help since this volunteer organization was not getting any government financing."

Lucia thought of her grandmother's neighbor, Taras Popadiuk, who was a paramedic and frequently went on rotations to the front lines. Communication with Taras and Yana's appointee, Ania, was established, and as soon as sufficient funds were raised, our branch would reach out to them to see what was urgently needed.

Since April 2022, our branch has purchased and shipped the following items for a total value of \$19,250:

- 350 vent chest seals
- 100 burn shields
- 100 eye shields
- 90 Sam pelvic slings
- 44 Walker razor muffs
- 30 ICE-3LS tactical eyeglasses
- 5 complete sets of military winter gear and winter boots.

Lucia's communication with Taras also revealed the many challenges and dangers that the volunteers were dealing with. Some examples:

April 29, 2024: "Greetings, Lucia. It's evening here. Yana never made it to us; it was too dangerous. Thank you for the prayers. The artillery fire is extremely intense! Prayers are needed."

October 25, 2022: "Thank you for your concern. We have a rolling blackout; therefore, only very few people are reachable."

In 2023, Taras Popadiuk developed health issues that prevented him from going to the front lines. However, he was determined to join his colleagues and was able to sign up to volunteer on the evacuation bus Avstryka, or "the Austrian." He shared the tragic story of the

Avstryka, which can transport six bedridden and 10 seated patients and is used to evacuate the wounded from stabilization points to specialized medical hospitals. The original evacuation bus crashed into an abandoned military vehicle at night while driving near the front lines without headlights for safety reasons. Paramedics were injured, and Natalia Frausher, an anesthesiologist who came from Austria to volunteer her services, was killed. After her death, funds were raised to procure another evacuation bus, which was named Avstryka in memory of the Hospitallers' "sister," the deceased Austrian doctor.

We admire the bravery and dedication of the Hospitallers volunteers and pray for their safety. Our branch is committed to continuing to provide support to the organization's sacred mission — to fight for every life of the wounded.

Our sincere thank-you to the members of our branch and all the donors who made our much-needed help to the Hospitaller Medical Battalion possible. We are especially grateful to the parishioners of the Ukrainian Catholic Church of the Assumption in Perth Amboy, NJ, and our beloved Father Ivan Turyk for their continuous support.

UNWLA Branch 135 donations to Hospitallers.

Мистецтво об'єднує

Марія Тимошик, пресова референтка 120-го Відділу, Рочестер, Н. Й.

У цей важкий для України час українцям за кордоном важливо зберегти свою ідентичність, культуру, традиції. 120-й Відділ США проводить значну роботу, щоб допомогти Україні залишатися видимою на цьому далекому континенті. А мистецтво завжди було тією силою, що долає всі бар'єри та об'єднує людей.

Цікавий мистецький проєкт був реалізований союзницями м. Рочестер у червні 2024 р. Звичайний суботній день наповнився чудовими емоціями, бо зустрілися дівчата-українки, як велика дружня сім'я, і створили простір для творчості й самовираження під час розмальовування квіткових горщиків у петриківському стилі. Святкова атмосфера панувала протягом всього часу, бо тут зібралися українки, які хотіли прилучитися до творення прекрасного.

Майстерно підтримувала святкову творчу енергетику заступниця голови 120-го Відділу Ольга Карсон. Вона ознайомила з технікою петриківського розпису, який у 2013 р. внесено до переліку Всесвітньої нематеріальної спадщини ЮНЕСКО. Ольга розказала про акрилові фарби, поєднання кольорів і відтінків, про створення кольорових ефектів, градацію створення тонів шляхом змішування кольорів, різновид мазків, притаманних петриківському розпису. Дехто робив перші спроби у створенні власного малюнка, у розумінні ос-

новних принципів і технік малювання. Але мистецької наснаги нікому не бракувало. Розмальовування квіткового горщика дало можливість кожній українці не тільки отримати естетичну насолоду, але й стати творцем нового та прекрасного.

Такі проекти об'єднують українок під гаслом любові до України. Цю любов до України та вдячність ЗСУ кожен з нас носить у серці. А мистецькі проекти дають змогу такі вдячність і любов відкрити широкому загалу.

Цей захід зачарував теплотою, енергією та особливим піднесенням. Союзнянки мали можливість поспілкуватись, скуштувати смаколики та виграти призи під час гри в «Бінго». Настрою додавала яскрава квітова фотозона та найкращі українські пісні.

Голова 120-го Відділу Наталія Царевич висловила впевненість, що такі заходи стануть доброю традицією, і з кожним разом все більше людей долучатимуться до такої важливої справи — прославлення неньки-України та її творчих надбань. Адже світ мусить бачити нас і наше мистецтво, нашу мову, нашу культуру.

“Paint, Learn and Sip” Event Hosted by Branch 75

Irena Sawchyn Doll, Branch 75, Maplewood, NJ

UNWLA Branch 75 hosted a “Paint, Learn and Sip” fundraiser at the Ukrainian-American Cultural Center in Whippany, NJ, on April 7, 2024, to broaden familiarity with the work of Maria Prymachenko, a Ukrainian artist who painted in the “naïve” style and whose work was recently displayed at the Ukrainian Museum. Dr. Natalka Pavlovsky, Professor of Music at Rowan College South Jersey, led an enthusiastic group of almost 60 participants in reproducing individual interpretations of Prymachenko’s *Flowers for Peace*. In between the step-by-step painting, Dr. Pavlovsky gave a presentation on the biography and artistic journey of Maria Prymachenko, who has been receiving well-deserved critical acclaim as a major artistic influence in the early 20th century.

Dr. Natalka Pavlovsky demonstrating a step in the painting of *Flowers for Peace*.

Іванна Блажкевич — жінка незламного духу

Олена Немелівська, 125-й Відділ, Нью Йорк

28 квітня 2024 р. в Українському Народному Домі в Нью Йорку відбувся освітянський вечір пам'яті відомої української дитячої письменниці, культурно-просвітницької діячки та діячки української кооперації Іванни Блажкевич (1886 — 1977). Захід організували та провели союзанки 125-го Відділу США з ініціативи голови відділу Оксани Жукоф. Спонсор події — Українська Кредитова Кооператива «Самопоміч», Нью Йорк. Готуючись до заходу, союзанки відділу ознайомилися з автобіографічною книгою І. Блажкевич «Жінка на бойовій лінії».

Сцена залу була задекорована українськими народними вишивками, килимами, портретами, щоби відтворити стиль домівки нашої героїні. Також на сцені були друкарська машинка та канцелярське приладдя, адже Іванна Блажкевич була письменницею. Над оформленням сцени та залу працювали Еріка Слуцька та Марійка Андрійович. Наша презентація супроводжувалась

українською музикою, відео- та аудіозаписами, а також фотографіями, талановито підібраними Іваном Слуцьким.

Олена Немелівська розповіла про батьків і дитинство нашої героїні. Зростаючи в мальовничому селі Денисові, що на Тернопільщині, Іванна Блажкевич увібрала в себе всі найкращі риси, притаманні українкам. Живилася чарівною природою, мистецтвом і звичаями рідного краю. Як дочка вчителя, змалку читала і вивчала твори найкращих українських митців. Усі її дитячі та юнацькі роки були овіяні віршами Шевченка та Франка. В описах природи у віршах Іванна впізнавала рідне село, а в героях поезій — своїх односельців.

Мирослава Козак зворушливо розповіла про найдраматичніший період життя нашої героїні — Першу світову війну. У перші ж дні війни пішов до війська чоловік Іванни, залишивши її з двома немовлятами, а повернувся тільки через

Союзанки 125-го Відділу та гості.

довгих сім років. Яких тільки поневірянь вона не зазнала! Голод, нестатки, грабіжництво, хвороба і смерть маленької доні, тяжка праця, приниження від російських, австрійських, а пізніше польських військових. Але все це не зламало міцний дух Іванни Блажкевич та не похитнуло мрію про свою незалежну Україну. Не менш трагічно склалося життя Іванни і по закінченню війни — польські шовіністи отруїли двох її маленьких дочок Любов і Софію, що мали вік 4 і 6 років. Ця біда підкосила Іванну, але не зламала.

Оксана Жукоф поінформувала присутніх про життя і діяльність І. Блажкевич в найактивніший період її громадської праці — у 1921—1955 рр.: організувала дитячі садочки, читальні, різноманітні курси, гуртки художньої самодіяльності. Але найбільше сил і уваги вона поклала до організації кооперативів. У 1938 р. польські жандарми, щоби приборкати непокірних, до яких відносилась І. Блажкевич, вивезли за село і побили її буком так, що ледве вижила та назавжди залишилася інвалідом.

Оксана Новосад дуже тепло розповіла про діяльність І. Блажкевич в рідному селі Денисові, де вона вчителювала 28 років. Разом з чоловіком організувала 8-річну школу, ініціювала створення краєзнавчого музею в селі, зібравши для нього більшість експонатів. Написала історію рідного села від початку до її днів. Іванна Омелянівна була дуже щедра на допомогу людям — роздавала насіння, розсаду, виноградну лозу. Вчила, як доглядати за рослинами. І це все було прикладом безкорисливого служіння громаді.

Ірина Косів в своєму виступі підкреслила творчу складову багатогранного таланту нашої героїні. Через обмаль української дитячої літератури, І. Блажкевич почала писати книжечки для дітей сама. Її літературний хист визнаний не тільки в Галичині, але й у Києві. У 1993 р. засновано літературну премію Іванни Блажкевич.

Наприкінці Оксана Жукоф розповіла про нащадків нашої героїні — сина Богдана, доньку Дарію, 8 онуків та 4 правнуків. На екрані присутні побачили відео, де донька І. Блажкевич, одягнена в народний стрій, зворушливо розповідає про свою матір. Односельці вшанували пам'ять своєї видатної землячки, відкривши меморіальний музей в хаті І. Блажкевич, а також встановивши їй пам'ятник на малій Батьківщині.

Союзянки підготували смачну перекуску, тематичні сувеніри та лотерею. Усі присутні дістали по 3 гілочки виноградної лози, що було символічно, адже ж у своєму духовному заповіті І. Блажкевич написала: «Плакайте цю лозу...»

Сподіваюсь, що цим заходом нам вдалося відкрити цікаву сторінку української культури та познайомити громаду з маловідомою, але велетенською особою — Іванною Блажкевич.

М. Андрійович та Е. Слущка на тлі декорованої сцени.

О. Немелівська розповідає про І. Блажкевич.

Branch 124 Holds Unique Pre-Summer Event

Olya N. Czerkas, Press Secretary, Branch 124, St. Petersburg, FL

Branch members and guests volunteered to be jockeys during the races. For this race, the jockeys were (l-r): Myla Ustylenko, unnamed guest, Marianna Ivasyk, Orysia Petrina-Johnson, branch president Irene Badiak, Iryna Karavan.

Branch 124 members and guests.

Branch 124 consistently plans special and interesting events for its members and community.

This year, branch president Irene Badiak scheduled the last branch meeting prior to summer vacation for Saturday, June 1, at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church parish hall. While the meeting was being conducted, guests had an opportunity to mingle, play games, and enjoy appetizers prepared by branch members.

Maria Brown, branch vice-president, organized the event. She brought crayons, markers, and popular board games for all to enjoy. Carol Kaminsky and Irena Popovich each brought a cornhole game. One of the cornhole games was set at the regulation distance while the other was set much closer for the younger children. Toddlers made up their own rules, with some deciding that taking a bag and being chased around the hall by their older siblings was an alternate way of playing the game. Watching the children interact and seeing their creativity while they played cornhole was an interesting and often comical experience.

A successful event often has door prizes, and ours was no exception. Throughout the afternoon, guests anxiously awaited the periodic draw of the door prize winner who then could select one of the many prizes provided by our branch members Maria Brown and Patricia Chomanczuk.

Maria Brown had also set a jar of jellybeans on a table near the entrance to the hall. Whoever guessed the number closest to the actual 581 would win the jellybean jar. Olya Czerkas, knowing her jellybeans, was the winner by guessing just three jellybeans fewer than the number in the jar.

Branch member Irene Thompson coordinated the dinner. In addition to ordering pizza, Irene asked all members to bring a dish and drinks to share. The selection of food was large and varied, and included healthy foods, fun snacks, delicious sweets, and drinks for all ages. No one left the event hungry.

Many Ukrainian families have moved to the St. Petersburg area over the past two years. During the dinner, members and guests had an opportunity to meet one another, engage in conversation, and establish new friendships. It was energizing to feel the positive atmosphere that filled the room.

A raffle sponsored by Chrystyna Rakoczy was won by lucky

Christine Leddy, branch member and "Branch 124 Derby" grand prize winner.

branch member Iryna Karavan, who happily took the exotic bottle home.

Following the casual dinner, Olya Czerkas, organizer of the “Branch 124 Derby,” shared the rules for this unique and highly anticipated event.

For the derby, an oval racetrack was made in the center of the hall using blue painter’s tape. The track had a starting line, 23 blocked-off spaces, and a finish line. Six beautiful horse pictures mounted on tall wooden rods stood in the center of the track. Humorous names like “Bilyi Hryb” (White Mushroom) and “Chornyavyi Ivan” (Dark-Haired Ivan) were posted prior to each race for all to see. Six jockey vests, numbered from one to six, were on the table for the volunteer horse jockeys to wear. There were no age restrictions on volunteer jockeys, giving everyone an opportunity to participate in this fun event.

The six jockeys, holding their horses on tall rods, approached the starting line where they waited to hear the bugle sounding the “Call to Post,” which indicated the beginning of each race. Observers stood and cheered as the jockeys moved along the home-made race-track toward the finish line.

How does a jockey move to the finish line? Simple: Two large dice are thrown at the same time, a blue one indicating the jockey’s number, and a green one indicating the number of moves to be taken – the combination determines which jockey is to move the designated number of spaces. Dice-throwers Olya Czerkas and Chrystyna Rakoczy kept the race moving quickly.

The winners of the first six races won candy or chocolates. Each first-place winner was automatically entered in the seventh race, where the grand prize winner of the “Branch 124 Derby” would be determined. Branch member Christine Leddy won the grand prize and received a 1,000-piece puzzle. The races were boisterous and lots of fun!

Branch members and guests attending this pre-summer event had a memorable time. We are proud of our outstanding branch members, supportive community, great friendships, and the many enjoyable experiences we have had over the years. These factors have greatly influenced the continuous growth of our branch membership.

Pysanka Workshop at Palm Beach Gardens Public Library

Nadia Kachalenko, Member-at-Large, South-East Florida

Artist Lily Yurchyshyn.

The pysanky we created.

The Palm Beach Gardens public library hosted its first-ever pysanka workshop on April 20.

The library administration kindly gave us a large conference room for the immersive learning experience. We uncovered the ancient craft of creating pysanky (Ukrainian Easter eggs), learning the intricate techniques passed down through generations.

The workshop was led by Lily Yurchyshyn, a native of Lviv, Ukraine. She is also a cultural ambassador in the Ukrainian Association of Florida. Lily brings a wealth of knowledge and passion for Ukrainian arts and crafts. Educated and steeped in the rich traditions of Lviv, Lily now resides in Florida, where she endeavors to keep this cherished heritage alive. She is dedicated to collecting and replicating traditional Ukrainian garments, facilitating holiday celebrations, and sharing Ukrainian culture with the local community.

From selecting the perfect egg to mastering the delicate process of wax-resist dyeing, this class guided us through every step, empowering us to create our stunning masterpieces. We left the class with a remarkable and memorable experience, and amazing pysanky that we created with our own hands.

Workshop participants.

Софія Яблонська

допомагало власне нетипове становище, усвідомлення себе як європейки – представниці західної культури, пов'язаної з позицією сили і влади, й водночас як українки – представниці підпорядкованої і пригнічуваної спільноти.

Переїзд Софії Яблонської зі Львова до Парижа, мандрівка до Мароко й тривале перебування в Китаї стали послідовними кроками у пошуку намірених у дитинстві «крайських островів», заради яких вона здійснила навколосвітню подорож. Вона відвідала Порт-Саїд, Джибуті, Коломбо, Сайгон (тепер Хошимін), Хюе, Ханой (де мешкала протягом трьох років), Лаос, Пномпень, Ангкор, Бангкок, острів Пенанг, Сингапур, острів Ява, Перт, Сідней, Окленд, озеро Вайкаремоана, Веллінгтон, острів Раротонга, однак справжньою метою цієї мандрівки став таїтський острів Бора-Бора, на якому вона прожила декілька місяців, втілюючи власну дитячу мрію. Її подорож стала також історією дорослішання, аж до остаточного визнання: *В моїх мандрівках, з краю в край, я ніде не зустріла раю, якого сподівалася. Зате іноді хоч здалека схопила кілька відблисків земного щастя, яке тепер має для мене більшу вартість, ніж уявлені раї.*

Перша світова війна зробила Софію Яблонську втікачкою, Друга світова перетворила її на вигнанницю, без жодної надії повернутися до рідного краю. Але за будь-яких життєвих обставин вона обирала свій шлях і будувала свій дім, зберігаючи три важливі для неї речі: подаровану під час відвідин Галичини гуцульську ляльку, Шевченків «Кобзар» і невелику дерев'яну миску з написом «Чим хата багата – тим рада». До свого дитинства Яблонська ще повернеться у книжці спогадів, над якою працюватиме до останніх років життя. Це буде книжка про батьківство і спадкоємство, про відданість власному покликанню й відповідальність перед іншими, про недосконалість людської природи і силу любові, про відвагу і страх, прийняття і розуміння. «Жінка з кінокамерою». вглядатиметься в образ самої себе, опиняючись водночас як героїня і як авторка по обидва боки об'єктива, і вкотре доводитиме власним прикладом, що пізнання власного «я» приходить через пізнання й розуміння близьких і далеких інших.

St. Petersburg Children Take Part in “Return Ukraine’s Children” Prayer

Olya N. Czerkas

Press Secretary, Branch 124, St. Petersburg, FL

Among the many important initiatives introduced by the UNWLA to support Ukraine and her people is Return Ukraine’s Children, which reminds everyone that tens of thousands – possibly hundreds of thousands – of children have been abducted by Russia during its invasion of Ukraine.

UNWLA members and their communities held services on June 1, International Children’s Day, to educate political officials, the press, social media, and our communities regarding the impact of the war, which has physically and psychologically traumatized countless children. Numerous children have been forcibly taken from orphanages and families to Russia, where their names and birthdates have been changed. Families have been torn apart. Children have been “lost.” It is imperative that we continue sharing information about the children abducted from Ukraine and request continued support in bringing them back to their families.

Branch 124 in St. Petersburg, FL, took part in the UNWLA initiative Children Praying for Children on Sunday, June 2, at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church. Branch member Snizhana Korobchenko organized the children from the Ukrainian school and the community to participate in this special prayer initiative.

Father Bohdan Barytsky served the Holy Liturgy, which was followed by a short yet touching program. Branch president Irene Badiak read an introduction to the program in English, speaking about the thousands of children taken from Ukraine. She asked for support and prayers. In Ukrainian, Snizhana Korobchenko presented facts about the devastating effects the war has on children. The children then prayed the “Our Father” and “Hail Mary” for the safety and return of the children to their homes in Ukraine.

Photo: Olya N. Czerkas

Children take part in the Return Ukraine’s Children event organized by Branch 124 at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church in St. Petersburg, FL.

Branch 17 Supports “Keep Ukraine Warm: Support Women Soldiers”

Hanya Maksymowich, Secretary, Branch 17, Miami, FL

Branch 17 held a “Keep Ukraine Warm: Support Women Soldiers” event at the Assumption of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Miami on Sunday, February 25.

A simple lunch prepared by branch members was served, followed by the program to support the UNWLA initiative.

Rev. Andrii Romankiv first led participants in prayer and gave his blessing. Branch president Patricia Krysa and vice-president Olha Sperkacz then welcomed everyone and provided introductions in English and Ukrainian, respectively. They shared the purpose of the Keep Ukraine Warm campaign: raising funds to properly equip women soldiers for war, as their clothing and armor needs differ from those designed for men.

Three films in Volodymyr Sydko’s documentary series titled *Women Guardians at War* were screened by audio-visual technician Oleksandr Veshtebey: the first depicted the experiences of Oksana Rubaniak, a 19-year-old machine gunner; the second starred Maryna Koshkina, actor and philanthropist; and the third featured travel agent Tetiana Pototska, whose Mission 200 brings supplies to the front lines and brings soldiers home to their final resting place. The attendees were visibly moved by the stories of these brave women.

Ms. Krysa then explained to the audience that the UNWLA has partnered with the non-governmental organization Zemliachky, which is well-known for assisting Ukraine’s female soldiers (and has even received a Golden Heart award from President Zelensky). She asked everyone to donate as generously as possible, especially because their contributions would not only help to properly outfit our female soldiers but, since the clothing is manufactured in Ukraine, would also help Zemliachky keep Ukrainians employed during this time of economic upheaval. Olha and Patty thanked everyone as well for taking the time to be present and to support Ukrainian heroines and Ukraine’s future.

The short cell phone video created by Zemliachky that is posted on the UNWLA website concluded the program and provided a musical/visual backdrop as people completed their donations. Attendees shared positive comments about the quality of the films, indicating that our program was well received.

The program was followed by a short demonstration in front of the church, which is located on a busy thoroughfare in Miami. Participants waved Ukrainian flags and held posters to remind passersby that we continue to believe in Ukraine!

Photo: Donna Maksymowich-Waskiewicz
Rev. Andrii Romankiv addressing program attendees.

Photo: Donna Maksymowich-Waskiewicz
Demonstrating in front of the Assumption BVM church.

Стипендійна Акція СУА UNWLA Scholarship Program

Вітаємо з Днем Незалежності України 24 серпня!
Боже, храни Україну!

Scholarship Update

For the 2023–2024 school year in Ukraine, the Scholarship Program paid out, from December 2023 through June 2024, a total of \$80,100 to 379 pupils/students in Ukraine. This was made possible by the generosity of our sponsors and donors and the support of our partners in Ukraine.

Currently, we are in the process of paying our students in Brazil. Thank you for your unwavering support of students in Ukraine and Brazil.

Members of the UNWLA Scholarship Standing Committee

Подяка

Найщиріші вітання з України! Дякую Вам утретє за допомогу та матеріальну підтримку!

Мене звати Надійка. Мені 15 років. Цьогоріч я закінчую дев'ятий клас Подільського наукового ліцею міста Вінниці. Планую продовжувати навчання у цьому закладі ще два роки, поглиблено вивчаю інформаційні технології, адже в сучасному технологічному світі ці знання цінуються на ринку праці.

Шкода, але вже третій рік моє навчання та навчання моїх однолітків залишається страшним і небезпечним. Московити не дають можливості повноцінно розвиватись і навчатись, подорожувати з друзями та відпочивати. Нічні та денні тривоги змушують нас спускатися в укриття, щоб урятувати своє життя. Але моя нація сильна. Попри вибухи, сирени тривоги ми здобуємо знання. Вони можуть бути сильним і дієвим інструментом у боротьбі з ворогом. Тому наша мотивація допомагає справитись іноді зі страхом, іноді з болем, іноді з відчаєм.

Протягом року ми з класом і з нашим навчальним закладом долучались до акцій на підтримку

українського війська. Ми малювали та готували смаколики, збирали речі та купували дрони. Чим швидше моя країна переможе небезпечного агресора, тим спокійнішим стане життя у світі.

Дякую Вам за підтримку, можливість розвиватись та навчатись, мріяти й самостверджуватись! З вірою у перемогу,
Надійка

З нагоди

As a birthday gift for Christina Trojan-Masnyk, I am donating \$220 to the UNWLA Scholarship Program to sponsor a girl in Ukraine.

Natalie O. Trojan

Пожертви від 1 травня до 30 червня 2024 р. Donations from May 1 to June 30, 2024

\$1,100	Nadia A. Jaworiw (98)
\$1,000	UNWLA Branch 137
\$790	UNWLA Branch 98
\$770	John Pluta (13)
\$660	UNWLA Branch 78, UNWLA Branch 95
\$450	Marta H. Mulyk Baxer, Alicia Behn, Dr. Viktor K. & Dr. Betsy Newell Decyk (98)
\$350	William & Elisabeth Barna (98)
\$330	Adrian & Larissa Dolinsky (86), Larissa Fox, UNWLA Branch 142
\$250	Olena Papiz (50)
\$220	Alex & Irene Khowaylo (62), Iryna Kulick (12), Natalie O. Trojan (108), UNWLA Branch 12, UNWLA Branch 21
\$110	Olga Pohlid (12), St. Andrew UCC Coffee Club (12)
\$100	Paula Schares
\$42	Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовицук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

CUA / UNWLA

Continued from page 21

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of Slava Mulyk:

- \$1,000 Timothy and Anya Hnateyko
\$258.82 Ira Adelman
\$103.71 Dennis Molnar — we will miss dear Slava Mulyk
\$103.60 Andrea Chernyk
\$103.60 Ashley Thomas — our thoughts and love are with the family. We know that she will be very missed.
\$103 Christina Dzingala
\$100 Kevin Knott
\$52.01 Steve Mon — our deepest condolences
\$51.96 Neil Weaver
\$50 Kathryn Mraz Karr
- \$103.60 Heather, Ashley & Christa Close — sending our condolences to Nat, the girls, Wasyl, and entire Bystrianyuk family. What a life lived, and beautiful legacy created by **Dozia [Bystrianyuk]**. May her memory be a blessing.
\$100 106-й Відділ CUA (Hartford, CT) замість квітів на могилу довголітньої голови, **св.п. Наталії Рудько**
\$100 Zirka Voronka in memory of **Eudokia Krill**, the mother of Hanya Krill
\$51.96 Luba Corso in memory of your dear sister **Michele**. Her kindness and good deeds shall be remembered by all who knew her.

ORPHANS FUND • ФОНД СИРИТ

- \$100 Юрій і Мирослава Граб в пам'ять **Ольги Коваль**

BAVUSI FUND • ФОНД БАБУСЬ

- \$1,000 Branch 12 (Cleveland, OH)
\$50 106-й Відділ CUA (Hartford, CT) замість квітів на могилу довголітньої голови, **св.п. Надії Гафткович**
\$50 Мелянія Кузьма замість квітів на свіжу могилу **св. п. Наталії Рудько**

OUR LIFE PRESS FUND • ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

- \$100 Branch 56 (North Port, FL) in memory of **Daria (Dozia) Bystrianyuk**
\$100 Branch 118 (Houston, TX), Irene Kerr; Irene Rishko; Maria Kvit-Flynn; Nadia Jaworiw; Oksana Kuzyszyn; Volodymier Szpiczka
\$50 Branch 56 (North Port, FL) in memory of **Roman Czajkowski**, the dear spouse of our member Chrystyna Czajkowsky
\$50 Branch 56 (North Port, FL) in memory of **Yaroslav Stadnyk**, the dear spouse of our member Ulana Stadnyk
\$50 Branch 56 (North Port, FL) in memory of **Bohdan Bodnaruk**, the dear spouse of our member Vera Bodnaruk
\$42 Larissa Dolinsky
\$25 Anne Miele; Dionizia Brochinsky
\$20 Alexandra Florchuk

UNWLA: I'll share a comment from my colleague Christina Pikhmanets, UNWLA Regional Chair of Education in New Jersey. When the war began, we knew educational and cultural institutions would struggle, but Christina saw them as a cultural shield. Collaborating with the Ukrainian Book Institute and Biblio.center, we worked to distribute Ukrainian books globally. In June 2023, Ukrainian books were included in the WorldCat cataloging system, and we partnered with the online bookstore Sokolya to supply Ukrainian books to U.S. libraries. We are also compiling a list of Ukrainian literature in English for U.S. libraries.

BWR: *We asked about your strategies to reach broader audiences. How can libraries and librarians help?*

UNWLA: Libraries serve as community hubs for learning, socializing, and cultural enrichment, making them ideal partners for the UNWLA. Librarians can incorporate UNWLA-provided book lists into their collections, especially in Ukrainian studies or Eastern European literature sections. To raise awareness, they can organize joint events like author talks, book signings, and cultural festivals. Additionally, book clubs, language classes, and storytelling sessions can engage community members. Collaborations with schools and universities to include Ukrainian books in curricula can foster greater understanding and appreciation of Ukrainian culture and heritage.

BWR: *Finally, if you could recommend a single book, what would that be and why?*

UNWLA: While I can't recommend just one book, here are some influential titles:

The City by Valerian Pidmohylnyi — a 1920s urbanist novel, forthcoming in English, exploring deep philosophical themes through the journey of a young, ambitious individual.

The Ukraine by Artem Chapeye — blending non-fiction and fiction, this collection of 26 pieces vividly portrays Ukraine's essence, from its towns and cities to its people's simplicities and complexities.

Ya bachu, vas tsikavyt' pit'ma (I see that you are interested in darkness) by Illarion Pavlyuk — unavailable in English, this story delves into themes of human darkness and indifference, emphasizing honesty and the cost of forgetting.

This is an abridged version of the original interview. For the complete text, please visit: <https://sites.rutgers.edu/books-we-read/ukrainian-books-to-library-1/>

НАШИМ ДІТЯМ

Казка про те, як кольори веселки кольорами українського прапора стали

Із циклу «Казки та оповідки бабусі Лесі»

Лариса Тополя, україномовний редактор

Тарас, Богданчик і їхня сестричка Настя зайшли до парку відразу, як закінчився дощик — такий невеликий і швидкий, що навіть не наробив на заасфальтованих доріжках калюж, по яких можна пройтися босоніж.

— І даремно мама хвилювалася — тут зовсім не холодно, але навіть парко, — зауважив Тарасик і зняв накинуту на спину кофтинку.

Богданчик і Настя послідували прикладу старшого брата і, щоб звільнити руки, переперезали себе знятими вітрівками.

— Подивіться, яка яскрава веселка он там! — захопливо закричала Настя, вказуючи рукою у напрямі дитячого майданчика.

Веселка справді була розкішною і нагадувала різноколірне коромисло, що простяглося великою дугою майже над усім парком!

— Ого, яка велика! — здивувався Богданчик. — Так і хочеться на неї заскочити і до низу стрімко спуститися!

— Нумо побіжимо до тих дерев, де вона землі торкається, — запропонував Тарасик. — Доганяйте мене!

І всі чимдуж побігли, випереджаючи один одного і весело регочучи. Ще б пак: по м'якій зеленій траві бігти було легко й безпечно.

— Чшш... — зашипів Богданчик, приклавши палець до губ, і присів, як тільки всі добігли до визначеного місця. — Прислухайтесь, тут хтось розмовляє.

— То тобі щось вчувається, — заперечив Тарас. — Лише дерева шумлять від вітру.

— Е, ні, таки розмову чути, — не здавався Богдан. — Замовкніть на хвилюшку!

Діти присіли й притишилися. І справді, почули дивну розмову, що линула звідкілясь зверху. То ж, прислухаючись, закинули голови до неба. Те, що вони побачили, вразило всіх: смуги веселки по черзі почали вигравати своїми кольорами, змінюючи товщину та яскравість.

— Пам'ятаєте день, коли багато років тому ми змагалися за те, аби стати кольорами українського прапора? — запитав колір, що розмістився на самій верхній червоній смугі.

— Авжеж, хіба таке забудеш? Ми, кольори веселки, тоді зібралися разом і вихвалялися, аби завоювати прихильність українців — пригадав Зелений колір.

— І кожен намагався переконати людей, що саме він заслуговує Україну символізувати, — продовжив Фіолетовий колір.

Діти, здивовані і захоплені, тихенько присіли на злегка скроплену дощем траву і продовжили уважно дослухатися до тієї веселкової розмови, щоб дізнатися, як українці обирали кольори для свого прапора.

— Я гарячий колір і є символом крові й вогню, — сказав Червоний колір і відповідна смуга на веселці стала яскравішою. — Кров тече у кожній живій істоті, тому саме мене треба взяти до прапора сильної країни.

Мудрі люди відповіли, що вогонь дає тепло і дуже потрібний у господарстві. Однак, аби

уникнути пролитої крові на українській землі, не візьмуть цей колір для свого прапора.

За червоним до змагань долучився Жовтогарячий колір.

— Я посередині між теплим кольором апельсинів і гарячим кольором полум'я, — гордо сказав він. — У християнстві мій колір використовується для зображення святої Трійці при розписуванні крашанок. А ще я здатен перетворити вогонь у полум'я милосердя.

Однак українцям такий колір переважно нагадував апельсини, які не ростуть на наших землях. То ж і цей колір вони не обрали.

— Мій колір — це колір Сонця і його промінчиків, — втрутився у розмову Жовтий колір. — Без мене неможливе життя на землі. Чому б мені не стати кольором прапора?

Така зухвалість Жовтого кольору заохотила інші до розмови.

— А чим я не влаштовую? Мій Зелений колір — весняний, я символізую пробудження природи після зимового сну. Багато народів асоціюють мене з молодістю, новими надіями та починаннями.

— Тоді і мене не забудьте, — впевнено сказав Блакитний колір. — Небо має моє забарвлення, я символізую благородство, ніжність, вірність, спокій і справедливість.

— А я чим гірший? — здивувався Синій колір. — Я також є кольором неба, вічності та вірності. А в геральдиці позначаю ще й чесність і добру славу.

— Не можу не сказати про свою особливість. Адже мій Фіолетовий колір поєднує в собі два протилежних кольори: гарячий червоний і холодний синій. То ж я можу бути кольором примирення. А ще я — колір бузку та космосу.

Тарасик, Богданчик і Настуня продовжували притишено сидіти на траві, уважно придивлятися до кольорів смуг веселки та прислухатися до їхніх спогадів. І, дивуючись з почутого, дізналися, що люди, як вислухали різні кольори, замислилися. Адже кожен колір — потрібний, гарний і вартує символізувати Україну.

Українці розсудили ось так. Сонце зігріває нас і викликає радість, потрібне всім рослин-

нам, тваринам і людям. А ще його Жовтий колір має зріла пшениця, яку

виросшують на українських землях і яка годує всіх нас. То ж обов'язково треба, щоб Жовтий колір входив до прапора щасливої країни. Синій колір має вода, яка напуває та охолоджує все живе та не дає йому зів'янути й померти. А ще синій — це колір неба і чистої планети. Тому Синій та Жовтий — найкращі кольори для українського прапора!

З того часу прапор України став синьо-жовтим.

— А як же інші кольори? — поцікавився Богданчик після того, як веселка зникла, а разом з нею стало нечутно розмову її кольорів. — Бо ж усі вони гарні і важливі.

— Інші фарби пішли до інших країн, — відповів Тарасик. — І дуже добре, що країн у світі багато і всі фарби можуть бути корисними.

— А який колір обрали наші друзі-американці? Треба запитати у бабусі, яка там мешкає.

— Наразі в Америці ніч, бо різниця у часі в нас велика, — зауважив Тарас. — Тому не будемо будити бабусю, але підемо додому й почитаємо книжку, яку нам нещодавно подарував татусь. Вона так і називається: «Прапори усіх країн світу». Я її перегортував — там дуже багато кольорових фото.

Діти підвелися і швиденько попрямували додому. Дарма, що цього разу їм не вдалося побавитися на дитячому майданчику, адже вони дізналися стільки цікавого та корисного!

А увечорі на письмовому столі появились аж два невеликі прапорці: України та Америки. Їх принесла додому мама — на прохання дітей. То ж відтепер Тарасик, Богданчик і Настуня знають: у кожного народу є свій священний атрибут — прапор, який уособлює його культуру, традиції та історичну пам'ять. А кольори прапора України символізують мирне безхмарне небо і стиглі пшеничні ниви.

Миру та перемоги тобі, моя люба Україно, під прапором кольорів миру та достатку!

Львівські палянички

Маріанна Душар, авторка кулінарного дослідницького проєкту «Пані Стефа» (panistefa.com)

Львівські палянички, часом звані також ощипками, бо їх їдять відщипуючи — це пласкі коржики, які колись випікали на розпеченому бляті пічки. Тепер же, у міських умовах, з цим завданням чудово справляється важка чавунна пательня (або інша, яку маєте).

Буденні палянички їдять до сніданку з різноманітними маслами та намазками, а на свято Маковія — випікають їх тоншими та хрумкішими й споживають з маком і медом.

СКЛАДНИКИ

10,5—12 унцій борошна
5 унцій квасного молока
2 ст. л. олії
½ ч. л. соди
½ ч. л. солі
½ ч. л. цукру
1 ст. л. сухого маку

ПРИГОТУВАННЯ

Олію добре перемішати з квасним молоком. Борошно змішати з сіллю, цукром та содою. Замісити м'яке тісто. Залишити на 15 хвилин, щоб відпочило.

Готове тісто розділити на 4—5 частин, розкачати тонкі паляниці, здмухнути зайве борошно, посипати маком та смажити кожну на сухій гарячій пательні з двох сторін, накриваючи покришкою.

Спечені паляниці скласти одна на одну, накрити рушником, щоб зм'якли.

Така паляничка гарно смакує з тертим маком і медом, а розрізана навпіл може бути чудовою основою для канапки.

Смачного!

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

Are You Counting Sheep?

Ihor Magun, MD, FACP

Sleep is as important to our lives as eating and breathing. Good, restful sleep is the foundation for optimal functioning of the body. Good sleep helps us recover from injury more quickly, delays cognitive decline, and contributes to an overall “happier self.” When sleep is derailed, it can cause various concerns with physical and mental health.

Insomnia is defined as dissatisfaction with sleep quantity or quality, awakening unrefreshed. While insomnia is not the only type of sleep disorder, it is the most common one.

Women are twice as likely to have insomnia as men, and older adults are more likely to experience insomnia. The reason for the higher risk for women is multifactorial and includes socioeconomic factors, hormonal factors, and social issues. Among the long-term effects of insomnia: women who sleep five or fewer hours a night have a 30% greater risk of developing coronary artery disease.

So, what keeps people up? Concerns about global crises, anxiety, personal worries and issues, political divisions, bladder issues, arthritic issues, sleep apnea (blockage of air flow during sleep), movement disorders (commonly referred to as restless leg syndrome) characterized by an urge to move legs at night, and narcolepsy, a medical disorder that causes drowsiness during normal waking hours, can all cause insomnia. Other causes are excessive alcohol use, eating a heavy meal prior to retiring, intense physical exercise less than an hour before sleeping, caffeine intake (watch for beverages that may contain caffeine other than coffee and tea), and using mobile devices — scrolling through a phone or computer just before retiring to sleep. Certain medications carry a risk for sleep disturbances as a possible side effect. An additional interesting fact is that 83% of individuals with a diagnosis of depression have at least one symptom of insomnia.

What is a healthy sleep pattern? Falling asleep usually occurs within 15 to 20 minutes, and sleep duration for adults is clocked at seven hours. The sleep patterns of older adults change, but the amount of sleep remains the same. Toddlers need 11-14 hours of sleep, and teenagers 8-10 hours. Maintaining a consistent going-to-sleep time and awakening time helps prevent insomnia issues. Our body/mind do much better with a regular sleep routine seven days a week (with obvious excep-

tions). Getting 20-30 minutes of natural light each morning can help maintain a healthy sleep-wake cycle.

What advice can be recommended?

Keep your bedroom dark, quiet, and cool. Use the bed for the “three S’s” — sleep, sickness, and sex. Stop worrying about sleeping since this propagates the insomnia. Wear an eye mask, and consider “white noise” — these devices are readily available and at times are very helpful. Address medical issue with your physician. Insomnia is ideally addressed by treating the underlying illness itself. Excessive snoring, tossing, and turning in bed can help diagnose a sleep solution. If someone shares your bed, question them about what they have observed during your sleep. Finally, do not look at the clock.

Many medications, both prescription and over-the-counter, are available to treat insomnia. One newer approach, considered the cornerstone therapy for insomnia, is cognitive behavioral therapy. This involves working with a therapist to uncover thoughts and behaviors that might interfere with sleep. This therapy provides constructive ways to deal with worry and other emotions that prevent falling asleep.

Getting a good night’s sleep is something we all need. Hopefully, you have gained some good sleeping advice from this column, and I didn’t put you to sleep as you were reading it!

COMMUNITY ADVOCACY EVENT ON THE HILL

FOR A CENTURY, SOYUZIANKY HAVE BEEN
A LEADING VOICE FOR UKRAINE IN THE U.S.

WE EDUCATE AND EMPOWER OUR MEMBERS TO BE
VOCAL ADVOCATES FOR UKRAINE'S FREEDOM
AND INDEPENDENCE FROM RUSSIA'S OPPRESSION.

HELP US MAKE A GREATER IMPACT!

**JOIN US AT THE
UKRAINE ACTION SUMMIT
FALL 2024**

**SEPTEMBER 22-25, 2024
WASHINGTON, D.C.**

UNWLA IS A FOUNDING MEMBER OF THE AMERICAN COALITION FOR
UKRAINE, AN ADVOCACY COORDINATING ORGANIZATION THAT UNITES
HUNDREDS OF ACTIVISTS NATIONWIDE.

VISIT [UNWLA.ORG](https://unwla.org) OR [AMERICANCOALITIONFORUKRAINE.ORG](https://americancoalitionforukraine.org) FOR MORE INFORMATION.

